

✓ ~~538~~
875
309

ROMANIA
TRIBUNALUL POPORULUI
COMPLETUL DE JUDECATA DIN BUCURESTI

HOTARIRE Nr. 2
Sedința publică dela 4 Iunie 1945

Prezidenția D-lui ILIE ȚABREA, Consilier dela Curtea de Apel București, judecător numit prin decizia Ministerului de Justiție Nr. 44510 din 3 Mai 1945 și menținută prin decizia Nr. 46092 din 12 Mai 1945.

JUDECATORI ASESORI:

D-1 ALEXANDRU VOITINOVICI, Procuror, delegat la Tribunalul Ilfov, judecător numit prin decizia Nr. 44510 din 3 Mai 1945 a Ministerului de Justiție și menținută prin decizia Nr. 46092 din 12 Mai 1945, și care a depus legiuitul jurământ în ziua de 12 Mai 1945.

D-1 NIȚA VASILE, muncitor, domiciliat în București, Șoseaua Vitan Nr. 167, judecător al poporului, tras la sorți de Ministerul de Justiție, din lista de cinci judecători, propusă de gruparea politică a partidului comunist, prin procesul verbal din 2/5/945 al Ministerului de Justiție și numit prin decizia Nr. 46092 din 12 Mai 1945 a Ministerului de Justiție și care a depus legiuitul jurământ în ziua de 12 Mai 1945.

D-1 Gh. IONESCU, constructor, domiciliat în București, str. Banu Antonache Nr. 34, judecător al poporului, tras la sorți de Ministerul Justiției din lista de cinci judecători, propusă de gruparea politică a partidului Național Liberal prin procesul verbal Nr. 2/5/945, al Ministerului de Justiție și numit prin decizia Nr. 46092 din 12 Mai 1945, a Ministerului de Justiție și care a depus legiuitul jurământ, în ziua de 12 Mai 1945.

D-1 CONSTANTIN LAPUSNEANU, profesor, domiciliat în București, str. Ion Băneșcu Nr. 56, judecător al poporului, tras la sorți de Ministerul Justiției din lista de cinci judecători, propusă de gruparea politică a partidului Național Tărănesc, prin procesul verbal din 12 Mai 1945 al Ministerului de Justiție și care a depus legiuitul jurământ în ziua de 12 Mai 1945.

.. // ..

576
311

D-1 ION PAUNA, muncitor, domiciliat în București Parcul Vatra Luminoasă str. J., judecător al poporului, tras la sorți de Ministerul Justiției, din lista de cinci judecători, propusă de gruparea politică a partidului Social Democrat, prin procesul verbal din 2 Mai 1945 al Ministerului de Justiție și numit prin decizia Nr. 46092 din 12 Mai 1945 a Ministerului de Justiție și care a depus legiuitul jurământ în ziua de 12 Mai 1945.

D-1 DUMBRAVA IOVIȚA, plugar, domiciliat în comuna Sarmizegetuza Hunedoara, judecător al poporului, tras la sorți de Ministerul Justiției, din lista de cinci judecători, propusă de gruparea politică Frontul Plugarilor prin procesul verbal din 2 Mai 1945, al Ministerului de Justiție și numit prin decizia 46092 din 12/5/945 a Ministerului de Justiție și care a depus legiuitul jurământ în ziua de 12/5/945.

D-1 CONSTANTIN ȚIULESCU, muncitor, domiciliat în București str. Cuza Vodă Nr. 144, judecător al poporului, tras la sorți de Ministerul Justiției din lista de cinci judecători propusă de confederația generală a Muncii, prin proces verbal din 2 Mai 1945, al Ministerului de Justiție și numit prin decizia Nr. 46092 din 12 Mai 1945 a Ministerului de Justiție și care a depus legiuitul jurământ în ziua de 12 Mai 1945.

D-1 STELIAN NIȚULESCU, avocat, domiciliat în București str. Toamnei Nr. 14 A, judecător al poporului, tras la sorți de Ministerul Justiției, din lista de cinci judecători propusă de Uniunea Patriotică, prin procesul verbal din 2 Mai 1945 al Ministerului de Justiție și numit prin decizia Nr. 46092 din 12 Mai 1945 a Ministerului de Justiție și care a depus legiuitul jurământ în ziua de 12 Mai 1945.

GREFIER,

D-1 Gh. COLAC, grefier la Curtea de Apel din București, delegat prin decizia Nr. 46539 din 14 Mai 1945 a Ministerului de Justiție.

ACUZATORI PUBLICI:

D-1 CONSTANTIN VICOL, avocat, domiciliat în București, str. Popa Tatu Nr. 4, numit acuzator public prin Inaltul Decret Regal Nr. 1402 din 27 Aprilie 1945 și care a depus legiuitul jurământ în ziua de 11 Mai 1945.

.. // ..

V311 577
335

D-l IOAN D. IOAN, avocat, domiciliat în București, Calea Călărășilor Nr.162, numit acuzator public prin Inaltul Decret Regal Nr. 1402 din 27 Aprilie 1945 și care a depus legiuitul jurământ în ziua de 11 Mai 1945.

D-na ALEXANDRA SIDOROVICI, domiciliată în București, str. Jules Michllet Nr. 1, numită acuzator public prin Inaltul Decret Regal Nr. 1402 din 27 Aprilie 1945 și care a depus legiuitul jurământ în ziua de 11 Mai 1945.

*****

La 30 Mai 1945, fiind fixat termenul pentru judecarea acuzaților: Pamfil Seicaru, de 50 de ani, ziarist, fost director al ziarului "Curentul" cu ultimul domiciliu în București str. General Anghelescu Nr. 92, astăzi dispărut în Germania; Ion Dumitrescu zis Dimitrescu, de ani 46, fost avocat și ziarist, cu ultimul domiciliu în București, str. Paris Nr. 45, în prezent arestat; Romulus Diană, de ani 40, ziarist, cu ultimul domiciliu în București, str. Arhitect Mincu Nr. 9, în prezent arestat; Romulus Seisenn, de ani 60, ziarist, cu ultimul domiciliu în București, str. General Ghenea Nr.8, în prezent arestat; Ilie Popescu-Prundeni, de ani 38, ziarist, cu ultimul domiciliu în București str. Mitropolitul Iosif Nr. 1, în prezent arestat; Alexandru Hodoș, de ani 51, ziarist, cu ultimul domiciliu în București str. Ciprian Porumbescu Nr.14, în prezent arestat; Radu Demetrescu-Gyr, de ani 40, publicist, fost conferențiar universitar, în prezent arestat; Grigore Manoilescu de ani 47, ziarist cu ultimul domiciliu în București str. Doctorul Kalinderu Nr. 20, azi dispărut; Gabriel Bălănescu, de ani 32, ziarist, cu ultimul domiciliu în București, str. Căpitan Zlătescu Nr. 35, azi dispărut; Pan Vizirescu, de ani 42, profesor, publicist, fost director la revista "Muncitorul Român", cu ultimul domiciliu în București, str. Stere Spătaru Nr.17, azi dispărut; Aurel Cosma, major, publicist, fost consilier ministerial, cu ultimul domiciliu în Timișoara, azi dispărut; Ilie Rădulescu, de ani 46, fost director la ziarul "Porunca Vremii", domiciliat în București, B-dul Ferdinand Nr. 174, azi arestat; Dobre Ion zis Nichifor Crainic, profesor universitar, de ani 54, cu ultimul domiciliu în București, str. Polonă Nr. 28, azi dispărut, și Stelian Popescu, major, fost avocat, directorul al ziarului "Universul", cu ultimul domiciliu în București, str. Dionisie Nr.10, azi dispărut; termen amânat în continuare pentru ziua de 31 Mai 1945, apoi pentru ziua de 1 Iunie 1945, tot în continuare și în fine în ziua de 2 Iunie 1945 când a avut loc închiderea desbaterilor, Tribunalul Poporului, în vede-

312-578

rea studierii actelor din dosarul cauzei și a deliberațiunei, a amânat pronunțarea pentru astăzi 4 Iunie 1945;

Acești inculpați, mai sus enumerați, sunt trimiși în judecata acestui tribunal, prin procesele verbale Nr.2 din 17 Mai 1945, Nr. 3 tot din 17 Mai 1945 și Nr. 4 din 29 Mai 1945, ale Consiliului de Miniștri, prin care se aprobă actele de acuzare întocmite de acuzatorii publici Constantin Vicol și Ioan D. Ioan, dela acest tribunal, și prin care li se pun în sarcină faptele următoare:

Primul inculpat, Pamfil Seicaru, vinovat de dezastrul țării prin săvârșirea de crime de război, prin aceea că s'a pus în slujba hitlerismului și a fascismului și a contribuit prin fapte proprii la realizarea scopurilor lor politice, crimă prevăzută de art. 2 pct. o comb. cu art. 3 alin.1 din legea Nr.312/945, precum și prin aceea că a părăsit teritoriul național pentru a se pune în slujba hitlerismului și a ataca țara prin viu grai, crimă prevăzută de art. 2 pct. j comb. cu art. 3 alin. 2 din legea Nr. 312/945;

Ion Dumitrescu zis Dimitrescu, Romulus Dianu, Romulus Seișanu, Ilie Popescu Prundeni, Alexandru Hodoș și Radu Demetrescu-Gyr, vinovați de dezastrul țării, prin săvârșirea de crime de război, prin aceea că s'au pus în slujba fascismului și hitlerismului și au contribuit prin fapte proprii la realizarea scopurilor lor politice, crime prevăzute de art.2 pct.o comb. cu art.3 alin.1 cu aplicațiunea art.3 al.ultim din legea 312/945;

Grigore Menoilescu, vinovat de dezastrul țării prin săvârșirea de crime de război, prin aceea că s'a pus în slujba hitlerismului și fascismului și a contribuit prin acte proprii la realizarea scopurilor lor politice, crimă prevăzută de art.2 pct.o comb. cu art.1 din legea 312/945, precum și prin aceea că a părăsit teritoriul național pentru a se pune în slujba hitlerismului, activând ca ministru al propagandei în așa zisul guvern național al lui Horia Sima, crimă prevăzută și pedepsită de art.2 pct.1, comb. cu art.3 alin. 2 din legea 312/945 și cu aplicația art.101 cod pen

Gabriel Bălănescu, Pan Vizirescu și Aurel Cosma, vinovați de dezastrul țării, prin săvârșirea de crime de război, prin aceea că s'au pus în slujba fascismului și hitlerismului și au contribuit prin acte proprii la realizarea scopurilor lor politice, crime prevăzute și pedepsite de art.2 pct.o comb. cu art.3 alin. 1 din legea Nr.312/945.

Ilie Rădulescu, vinovat de dezastrul țării prin săvârșirea de crime de război prin aceea că s'a pus în slujba fascismului

313 579

și hitlerismului și a contribuit prin fapte proprii la realizarea scopurilor lor politice, crime prevăzute de art. 2 pct. 1 comb. cu art. 3 alin. 1 din legea 312/945, cum și pentru săvârșirea crimei de instigare la crimă de război, prin aceea că a determinat, cu intenție criminală, prin articolele sale repetate, comiterea crimelor de război prevăzute de art. 2 alin. d, e și f din legea 312/945.

Dobre Ion zis Nichifor Crainic și Stelian Popescu, ambii acuzați de dezastrul țării prin aceea că s'au pus în slujba hitlerismului și fascismului și au contribuit cu intenție criminală, prin fapte proprii, la realizarea scopurilor lor politice, crimă prevăzută de art. 2 alin. o din legea 312/945.

[...] In urma deliberațiunii ce a avut loc, Tribunalul Poporului, în prezența acuzaților: Ion Dumitrescu, Romulus Dianu, Romulus Seișanu, Ilie Rădulescu, Ilie Popescu Prundeni, Alexandru Hodoș și Radu Demetrescu Gyr, a pronunțat hotărârea ce urmează:

TRIBUNALUL POPORULUI,

Având în vedere că acest tribunal prin procesul verbal Nr. 2 din 17 Mai 1945 al Consiliului de Miniștri, este sesizat pentru judecarea în conformitate cu dispozițiunile Decretului Lege Nr. 312/945 a acuzaților: Pamfil Seicaru, ziarist, Ion Dumitrescu zis Dumitrescu fost avocat și ziarist, Romulus Dianu, ziarist, Romulus Seișanu ziarist, Ilie Rădulescu, ziarist, Ilie Popescu Prundeni, ziarist, Alexandru Hodoș, ziarist, Radu Demetrescu Gyr scriitor, Grigore Manoilescu, ziarist, Gabriel Bălănescu, ziarist, Pan Vizirescu, profesor și Aurel Cosma, publicist pentru faptele prevăzute în actul de acuzare întocmit de acuzatorii publici Constantin Vicol și Ioan D. Ioan și aprobat prin susmenționatul proces verbal.

De asemeni prin procesul verbal Nr. 3 din aceeași zi, consiliul de Miniștri luând în discuție și actul de acuzare întocmit de sus numiții domni acuzatori publici, împotriva acuzaților: Dobre Ion zis Nichifor Crainic și Stelian Popescu, ambii ziaariști, decide sesizarea acestui tribunal pentru judecarea și a acestor acuzați, în conformitate cu dispozițiunile Decretului Lege 312/945.

Prin procesul verbal Nr. 4 din 29 Mai 1945, Consiliul de Miniștri luând în discuție și suplimentul actului de acuzare întocmit de acuzatorii publici Constantin Vicol și Ioan D. Ioan împotriva acuzatului Ilie Rădulescu, ziarist, decide sesizarea acestui tribunal pentru judecarea acestui acuzat și pentru crima de instigare la crime de război, prin aceea că a determinat cu

intenție criminală prin articolele sale repetate, comiterea crime-
lor de război prevăzute de art. 2 alin. d.e și f din legea 312/945.

Având în vedere actele din dosarul cauzei, concluziunile
puse de D-nii acuzatori publici Constantin Vicol, Alexandrina Sido-
rovici și Ioan D. Ioan, apărarea făcută de acuzați prin apărătorii
lor, D-nii avocați Alexandru Ionescu, apărător ales al acuzatului
Alexandru Hodoș, George Caliga, apărător din oficiu, pentru acuzatul
Radu Demetrescu Gyr, Teodor H~~ix~~stă, apărător din oficiu, pentru acu-
zatul Ilie Rădulescu, Florica Cosăceanu, apărător din oficiu, pentru
Ion Dumitrescu și Romulus Seișanu, Cristina Ciobanu, pentru acuzații
Ilie Popescu Prundeni și Romulus Dianu, apărător ales din oficiu pen-
tru aceștia; precum și apărările făcute de însuși acuzații, atât oral
în instanță cât și prin memoriile depuse la dosar și din cari tribu-
nalul poporului în fapt constată următoarele:

Acuzații sus citați, sunt trimiși în judecata acestui
Tribunal, prin actele de acuzare despre cari s'a vorbit mai sus, sub
invinuirea că au comis crime de război, prevăzute de art. 2 alin. o
din legea 312/945, prin aceea că s'au pus în slujba fascismului și
a hitlerismului, contribuind prin acte proprii la realizarea scopu-
rilor lor politice.

Că, după cum rezultă din probele administrate în dosar,
cât și din însăși articolele scrise de acuzați, și publicate prin
presă, astfel după cum se specifică mai jos cu ocazia analizării în
parte pentru fiecare acuzat a faptelor comise și încadrarea lor în
textele respective de lege, esențialul scop politic al fascismului
cât și al hitlerismului, nu era altul decât instaurarea unei așa zi-
se "noui ordine în Europa", și care în fapt nu era altceva decât aser-
virea Europei unei *hegemonii* germane; aservire care nu putea fi reali-
zată decât prin cōtropire violentă sau prin aderarea tuturor țărilor
Europene la directivele hitleriste.

Că însă această aderare, nu putea fi realizată decât
prin existența în țările respective a unui sistem politic structural,
asemănător celor fascist și hitlerist, subordonat conducerii germane,
și ca consecință și în România să se instaureze un asemenea regim,
care trebuia să promoveze politica celui de al treilea Reich, prin
participarea României, activ și direct în lupta împotriva dușmanilor
concepției hitleriste și în deosebi împotriva țărilor democratice
și împotriva tuturor elementelor democratice și progresiste.

Pentru stingerea acestor scopuri politice, fascisto-
hitleriste, instaurarea unui regim filo-hitlerist, aservirea către
Germania și participarea la lupta împotriva dușmanilor hitlerismului,

era necesară o campanie de propagandă amplă și susținută întrucât România era temeinic legată de instituțiunile democratice și integrată în sistemul de alianțe al marilor democrații apusene; propagandă care nu putea fi făcută într'un mod mai prielnic decât prin scris sau prin grai, ca de exemplu: articole scrise prin presă, conferințe și publicații, cari după cum se va vedea în considerentele ce urmează, au avut ca efect determinarea unei opinii publice favorabile sau cel puțin neutre, realizării sus ziselor scopuri politice și deci prin această acțiune s'a contribuit la realizarea lor.

Că față cu cele mai sus expuse, Tribunalul Poporului urmează a examina în parte, faptele incriminate și puse în sarcina acuzaților, urmând a stabili pentru fiecare din acuzați în ce măsură faptele lor au servit mai mult sau mai puțin la formarea opiniei publice în scopul aservirii țării românești, politicii fascisto-hitleriste și participarea la lupta împotriva dușmanilor hitlerismului.

IN CE PRIVESTE ACUZATUL PAMFIL SEICARU:

Având în vedere că din actele de instrucțiune, urmate atât în fața D-lui acuzator public al Cabinetului 10, cât și cea urmată în fața acestui tribunal, rezultă că locul acestui acuzat în gazeta românească din ultimii 20 de ani, este unic; articolele sale, fie publicate în Cuvântul, fie cele publicate în ziarul Curentul, i-au adus în scurt timp o tristă celebritate și o avere considerabilă, prin măestria sa în arta de a denigra și insulta în mod trivial, miniștrii, bărbații de Stat, oameni de vază, profesori universitari, etc.etc. în scopul vădit de a-i șantaja, fără pic de rușine și de a le estorca sume de bani.

Era deci firesc și fatal ca acest gangster al presei românești să devină un mare admirator al lui Mussolini și mai târziu al lui Hitler și astfel să devină sluga lor în schimbul unor fabuloase sume de bani cu cari s'a îmbogățit atât de rapid în ultimii ani, încât averea sa se ridică astăzi la circa 6 - 7 miliarde lei.

Temele propagandei fascisto-hitleriste dezvoltate de acuzatul Pamfil Seicaru în cele aproape 100 articole pe cari le-a scris în primii doi ani dela izbucnirea războiului, sunt grupate în jurul a trei idei principale și anume:

a) Războiul purtat de Germania împotriva aliaților, este necesar și trebuie susținut,

b) Războiul nu va dura mult și victoria germană este absolut sigură și

c) Rezultatele vor fi strălucite, atât pentru Germania, Europa în general, cât și pentru România în special.

A doua zi după declararea războiului, 23 Iunie 1941, când în toate ziarele a apărut proclamația Generalului Antonescu, către țară, pe ultima pagină a ziarului "Curentul", acuzatul Pamfil Seicaru își publică articolul său intitulat "Pentru rasă și civilizație", mărturisind cu cinism scopurile agresive ale războiului pornit de Germania pentru distrugerea Uniunii Sovietice, făcând din plin jocul propagandei germane, punându-se astfel fără nici o ezitare în slujba Germaniei hitleriste și contribuind prin această atitudine la rătăcirea spiritelor desorientate și la otrăvirea opiniei publice.

Cea de a doua temă de propagandă "Că războiul nu va dura mult și că victoria puterilor Axei este asigurată", a fost dezvoltată de acuzatul Pamfil Seicaru în numeroase articole sub formele cele mai variate pe măsură ce războiul înainta în timp, ca de exemplu :

1. "A fost nimicită ultima mare aliată a Angliei pe continent".

2. "Marea Britanie și Statele Unite sunt neputincioase. Incapacitatea Angliei de a veni în ajutorul acestui aliat fără egal (Rusia) nu a surprins pe nimeni".

3. "Adolf Hitler apărătorul civilizației Europei și Mareșalul Antonescu, o mare competență militară. Cu o logică strânsă Fuhre-rul precizează rolul de regizor al provocării războiului, jucat de președintele Roosevelt, și în fine, într'un articol de o savoare retrospectivă deosebită, acelaș acuzat Pamfil Seicaru, prezintă opiniei publice dela noi din țară "pe un mare prieten al României pe baronul von Kilinger," adăugând: "M'a bucurat să aflu un prieten neașteptat, identificat de toate tezele Românești, convins de dreptatea noastră. Am aflat ecourile acestei prietenii, mărturisire categorică, cu o masivă convingere, pe unde am fost, la Lisabona, la Madrid ca și la Paris, ni s'a semnalat același prieten von Kilinger."

În acelaș timp acuzatul Pamfil Seicaru în coloanele ziarului "Curentul" aducea cuvinte de insultă primului ministru britanic, spunând că Winston Churchill, e merit să fie cioclul imperiului britanic. Că s'a crezut un moment că Englezii se vor putea retrage la Singapore, dar cea mai formidabilă cetate din lume, s'a predat, și cheia Imperiului Britanic din extremul orient, este în mâna Japoniei.

Că în ce privește a treia temă de propagandă "rezultatele războiului vor fi strălucite atât pentru Germania și Europa în general, cât și pentru România, în special", acuzatul Pamfil Seicaru a făcut deseori aluzii la tema fundamentală a propagandei hitleriste, cu privire la "noul ordin Germană în Europa", la dreptul Germaniei de a stăpâni coloniile imperiului Britanic și la necesitatea isgonirii Rușilor dincolo de Urali.

În afară de această propagandă abjectă în favoarea Germaniei hitleriste, acuzatul Pamfil Seicaru a făcut ceva mai mult și anume: În ziua de 12 August 1944 fugi în Germania și acolo ia contact cu membrii așa zisului guvern național român, prezidat de Horia Sima și de unde atacă țara românească și pe guvernanții care au realizat actul dela 23 August 1944, așa cum se dovedește cu buletinul radio-informativ din 2 Februarie 1945 de ascultare al postului Bratislava, aflat la pag.12 din dosarul acuzatului Pamfil Seicaru.

Având în vedere că averea fantastică a acuzatului Pamfil Seicaru care se cifrează la cca 7 miliarde lei, nu poate avea altă explicație în ce privește proveniența ei, decât că provine din prețul șantajelor, din campaniile sale de presă, dar cea mai mare parte a acestei averi reprezintă desigur, contravaloarea în bani a imenselor servicii pe care le-a prestat ani de zile, în șir, mai întâi în slujba lui Mussolini, și apoi în aceea a lui Hitler și Antonescu.

Considerând că faptele astfel constatate în sarcina numitului acuzat, întrunesc în totul elementele crimei de a fi contribuit la dezastrul țării, prin săvârșire de crime de războiu, prevăzute de art.2, litera o, și j, și sancționate de art.3, alin.1, din legea 312/1945, cu aplicațiunea art.101 din Codul Penal și art.3, alin.ultim din legea 312/1945, texte pe care Tribunalul Poporului le aplică în cauză și care au fost enunțate în ședință publică, urmând ca odată cu pronunțarea pedepsei de condamnare, să se ordone și confiscarea averii, în folosul Statului, cu titlu de despăgubiri.

In ce privește pe acuzatul ION DUMITRESCU.

Având în vedere că din actele dosarului, instrucția urmată în cauză în fața Domnului Acuzator Public al Cabinetului X. și actele din dosarul cauzei, necombătute cu nimic de către numitul acuzat, rezultă că acesta, din anul 1927 și până în anul 1940, este redactor al ziarelor "Cuvântul" și "Curentul", în care timp, prin scrisul său și anume prin articolele redactate de dânsul și publicate în susmenționatele ziare, s'a pus în slujba ideilor reacționare, apoi, în anul 1942, fiind

concentrat la Marele Stat Major, Secția Propagandei și delegat la Cabinetul Militar al fostului Mareșal Antonescu, urmează pe acesta în toate inspecțiile ce le făcea, până în luna Iunie 1944, în care timp, scriind reportagii, în urma acestor inspecții, făcea apologia lui Ion Antonescu, într'o manieră de a crea în jurul acestuia un nimb și în acelaș timp, prin fiecare rând ce-l scria, încerca să justifice războiul injust pe care România le făcut contra U.R.S.S.-ului.

Deci activitatea acuzatului Ion Dumitrescu, în ce privește faptele incriminate ce i se pun în sarcină, se împart în două perioade distincte.

Prima perioadă este constituită din activitatea la ziarele "Cuvântul" și "Curentul" și această activitate gazetărească se caracterizează prin aceea că scrierul său face o propagandă de pregătire a opiniei publice pentru instaurarea în țara noastră a unui regim totalitar, căutând să prezinte în cele mai frumoase culori organizațiile statelor totalitare din străinătate, activitate în care a căutat să nu lipsească nimic din corolarul care îmbrăca ideile fasciste, în speță, antisemitismul, ura de rasă, propovăduirea ideilor care să acrediteze credința falsă într'o rasă superioară, precum și celelalte idei diversioniste care au servit la prezentarea fascismului și hitlerismului. În mod permanent, acuzatul Ion Dumitrescu propovăduiește aceste idei, știind că ele vor duce la realizarea scopurilor politice ale Germaniei și Italiei în România, activitate care a contribuit la captarea opiniei publice românești în folosul ideilor anti-democratice și prin aceasta la inducerea în eroare a populației, astfel încât fasciștii și hitleriștii să nu întâmpine rezistența masei românești.

În această primă perioadă, acuzatul Ion Dumitrescu a scris în felul următor: "Chiar și adulții cei mai refractari ideologiei eroice difuzate peste Continent, a Axei Roma - Berlin, chiar și sedentarii plini de repulsie pentru dogmele de cezărire și violență, încep să mărturisească astăzi că s'a schimbat ceva în ierarhiile lor de plăceri și valori", articol apărut în "Curentul" nr.4096 din 8 Iulie 1939.

În ziarul "Curentul" nr.4117 din 29 Iulie 1939, acuzatul Ion Dumitrescu, referindu-se la bilanțurile realizărilor lui Adolf Hitler, scrie: "Rezultatele recoltate în cinci ani de auxiliarii Caneelarului Adolf Hitler, trebuie urgent puse sub privirile compatrioților noștri, mai mult ca oricând somați de veacul contemporan să pășească în cadența Continentului, cu riscul de a pieri. Cu ochii și timpanele

588585
319

astăzi mai mult ca oricând, trebuie să iscodească peste frontiere experiențele instructive, spre a desluși pildele de imitat, ~~am~~ nintările de evitat, bilanțurile, realitățile la datorii clipei".

Având în vedere că din aceste articole mai sus citate se desprinde în mod neîndoios campania sistematică dusă de acuzatul Ion Dumitrescu, cu scopul de a intimida publicul românesc, căutându-l convingă că neaderarea țării la Germania hitleristă ar duce la o prăbușire a ei. El caută permanent să sfarme puterea de rezistență națională în fața fascismului și să demonstreze că orice rezistență ar fi inutilă și că din contra, util nu poate fi pentru România, decât aderarea completă la fascism și hitlerism.

De asemeni și din articolele publicate în ziarul "Curentul", nr.4418 din 1 Iunie 1940, nr.4500 din 2 August 1940, nr.4560 din 21 Octombrie 1940 și nr.4547 din 8 Octombrie 1940, rezultă aceeași tendință a numitului acuzat, de pregătirea publicului românesc pentru aservirea țării și integrarea ei în politica totalitară a Germaniei hitleriste.

Si Ion Dumitrescu ajunge curând să aștepte dela țările fascistice "regenerarea totalitară" pentru țara lui:

"Mai senin decât niciodată, astăzi când restaurarea autorității monarhice în România se încadrează într'o revoluție totalitară a Europei. Mai senin decât oricând, pentru că această regenerare totalitară este în esența ei o revanșă a ordinii latine, o reabilitare a clasicelor virtuții mediteraniene, împotriva Axei, cu dublul ei aspect: comunism și semit. Suntem senini, pentru că de ani îndelungați am prezis acest triumf final al disciplinărilor anti-masonice, anti-democratice".

Totă din aceste articole rezultă modul cum acuzatul Dumitrescu prezenta pe nemții lui Adolf Hitler: "Sunt pionierii adevăratei civilizații. E civilizația a căror pioneri erau și rămân foarte necesari pentru noi".

Acuzatul însă, prezintă și pe Corneliu Codreanu în cuvinte de ditirembică adeziune și admirație:

"Dar dacă cutezătorul vâslaș a fost răpus în tumultul uraganului, efigia lui rămâne astăzi, pentru întreaga obște, ca o dominatoare figură de proră..... Căpitanul jefuit de existența terestră rămâne totuși să existe mai viu decât oricând pentru noi, de vreme ce jertfa lui pentru țară apasă pe cugetele tuturor Românilor".

Despre legionarii lui Corneliu Codreanu, acuzatul Ion Dumitrescu

584 586
320

trescu face următoarea descriere:

"Au fost schingiați și schilodiți, au înfruntat moartea și temnița pentru a ne restitui nouă, nevolnicilor, sensul eternelor valori umane, prețul supremelor virtuți sociale".

Că deci, din toate acestea se mai desprinde faptul că acest acuzat, în articolele sale, rând la rând, prin slova scrisă, a realizat o propagandă pusă în slujba regimului hitlerist și fascist și că prin aceste idei a căutat să formeze opinia publică pentru introducerea în țara românească ~~de~~ a regimului de tip structural fascisto-hitlerist, ~~ca~~ apoi, după instaurarea dictaturii antonesciene, acuzatul, satisfăcut de a vedea realizată dictatura filo-germană pe care o pregătise și o ceruse prin scrisul său, să se pună în slujba fostului mareșal Ion Antonescu și să-și înceapă, astfel, ceea de a doua perioadă de realizare a scopurilor politice pe care le avea, adică consolidarea dictaturii germano-file.

Având în vedere că după instaurarea dictaturei antonesciene, acuzatul își începe ceea de a doua perioadă a campaniei susținute de el prin aceea că, în calitate de reporter de războiu, însoțind pe fostul mareșal Antonescu în inspecțiile pe care acesta le făcea, a scris articole și reportagii în care prezenta țării pe fostul mareșal Antonescu, ca pe o figură providențială și care conduce războiul contra Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice, războiu care, după cum îl prezenta acuzatul Ion Dumitrescu, este un războiu just și necesar.

Tot prin aceste articole, acuzatul Ion Dumitrescu stăruie să acrediteze falsa și mincinoasă justificare a redobândirii Ardealului, prin participarea Românilor la războiul cotropitor al lui Hitler, articol apărut în ziarul "Curentul" nr. 5524 din 5 Iulie 1943.

Acuzatul Ion Dumitrescu prezintă opiniei publice, prin reportagiile sale, pe ex-mareșalul Antonescu ca pe o pildă de calm și tenacitate menit de divinitate să ne asigure victoria contra vecinei noastre dela răsărit, U.R.S.S.-ul și în același timp, el ne prezintă cotropirea ilegală a Transnistriei în felul următor:

"Din Metropola noastră trufașă a trebuit să venim aci, în acest ținut Transnistrian, abea desmorțit din neștiința obârșiilor lui Moldovenești, pentruca să auzim atât de clocotitor rostită unanima făgăduire românească în fața destinului jertfelnic al Ardealului. Cum am putut ~~ca~~ ignora, atâta vreme, acest ungher de suflet românesc? Ce tezaur de nouă și năvalnică sevă românească va însemna această Transnistrie, în ziua când răsăritul acesta se va întoarce recunoscător să răscumpere sacrificiile de sânge consimțite pentru desrobirea

595 ~~587~~
321

lui de către asfințitul ardelenesc", pasagiu extras din articolul apărut în ziarul "Curentul" nr.5524 din 5 Iulie 1943.

Se observă din acest citat cum acuzatul falsifică adevărul, prezentând ca legitimă și fericită cotropirea antonesciană a Transnistriei pe care poporul Român niciodată n'a dorit-o și niciodată n'a înțeles-o. Tot de aici se observă că Ion Dumitrescu stăruie să acrediteze falsa și mincinoasă justificare a redobândirii Ardealului prin participarea Românilor la războiul cotropitor al lui Hitler. Reportagiile lui Ion Dumitrescu sunt toate redactate pe aceeași temă și au toate același fir conducător de a justifica războiul ilegal contra U.R.S.S.-ului și de a prezenta pe Ion Antonescu, trădătorul de Neam și slugă a lui Adolf Hitler, cel care a vândut Germaniei viețile românești pentru realizarea scopurilor imperialiste nemțești, ca pe un om providențial, preocupat întotdeauna de binele țării și poporului. Permanent, Ion Dumitrescu se face portretistul lingșitor al lui Ion Antonescu și-l prezintă țării, pe acesta, și prin el regimul de dictatură și în general regimurile fascisto-hitleriste, ca pe o figură dăruită de providență pentru salvarea țării românești. Prin propaganda sa acuzatul Ion Dumitrescu induce în eroare poporul român asupra realelor scopuri imperialiste ale războiului pe care Ion Antonescu îl poartă contra intereselor naționale.

Având în vedere că acuzatul Ion Dumitrescu înțelege să-și facă o apărare arătând că nu a fost un gazetar venal și că niciodată activitatea sa gazetărească nu a fost recompensată hănește de către regimurile dictatoriale din România sau de către fascisto-hitleriștii din țară sau străinătate, că el nu a servit realizării scopurilor politice urmărite de aceștia, ci a servit întotdeauna interesele țării și Monarhia, iar în ce privește interpretarea justă a articolelor sale din perioada 1937 - 1940, este aceea că el a încercat să arate opiniei publice grozăviile regimurilor fascisto - hitleriste și că a vrut să demaște opiniei publice ororile dictaturii și că nu a înțeles în nici un fel să sprijine introducerea unor astfel de regimuri în România. Iar în ce privește reportagiile pe care le-a scris în diverse ziare, în calitate de corespondent de războiu, acestea i-au fost modificate de către ofițerii din Cabinetul ex-mareșalului și că el nu a putut să se opună publicării lor, deoarece era ofițer concentrat și lucra din ordin, Tribunalul
urmează

a o înlătura, întrucât o asemenea apărare nu poate rezista față de considerentele expuse mai sus și din care se desprinde infracțiunea comisă de acesta și care se încadrează în dispozițiunile art.2, litera o, din legea nr.312/1945 și ca atare Tribunalul găsește că nu este cazul de a face o discuție mai amplă asupra înlăturării acestei apărări.

Având în vedere că în ce privește apărarea ce se mai face de acuzat că în perioada anilor 1937 - 1940 ar fi scris articole în care a demască regimurile fascisto-hitleriste; deși din examinarea întregii activități gazetărești a acuzatului Ion Dumitrescu, rezultă în adevăr, că printre articolele ce a scris, se găsesc câteva în care acuzatul susține că România nu ar putea rezista statelor totalitare, totuși, Tribunalul Poporului găsind că acuzatul și această opinie, a popularizat-o prin scrisul său, și care este de natură a servi tot cauza fascisto-hitleristă, deoarece, prin felul său de a prezenta această problemă, nu face altceva decât să intimideze poporul român și să-l convingă că orice rezistență în fața fascismului este inutilă.

Că însă, Tribunalul Poporului, apreciind că și acest gen de articole scrise de acuzat, sunt sporadice și că majoritatea absolută a articolelor sale sunt închinată luptei anti-democratice și aservite în totul ideilor fascisto-hitleriste, în scopul de a prezenta cititorilor săi dictaturile ca formulă salvatoare pentru politica românească, urmează a respinge apărarea acuzatului și pentru aceste considerațiuni.

În ce privește apărarea pe care și-o mai face că reportajele de războiu le-a scris din oră în oră, în calitate de ofițer concentrat și că ele au fost și modificate la cabinetul militar al fostului mareșal, deasemeni, Tribunalul Poporului, urmează a o îndepărta, deoarece, dacă acuzatul Ion Dumitrescu ar fi avut o concepție și o convingere contrară celor ce rezultă din articolele publicate în reportajele sale de războiu, ar fi îndeplinit-o într'o așa manieră, încât nu ar fi devenit indispensabil, după cum se dovedește din depunerile martorilor ascultați în fața acestei instanțe, că devenise la cabinetul fostului mareșal Antonescu. Apoi, dacă n'ar fi fost atât de zelos în îndeplinirea atribuției sale de reporter de războiu, el, după cum singur a mărturisit, ar fi fost îndepărtat din funcția ce i se încredințase și deci, nu ar fi avut ocazia să devină glori-ficatorul dictatorului.

589
328

Având în vedere că și în cea ultimă ipoteză a acuzatului pusă în apărarea sa, că ar fi fost trimis pe front dacă nu-și îndeplinea misiunea în mod corespunzător, nu constituie o apărare, deoarece nu e prin nimic probat acest lucru, dar chiar dacă ar fi dovedită, ea nu poate constitui o apărare, deoarece știut este că mii de luptători pentru apărarea ideilor lor, și-au sacrificat sănătatea și viața lucru pe care putea să-l facă și acuzatul în cazul când cele scrise în reportagiile sale nu ar fi corespuns ideilor pe care încearcă astăzi să le evidențieze că le-ar fi avut, iar faptul că n'a făcut acest lucru dovedește tocmai contrariul.

Că pe de altă parte însă, din toate reportagiile ce a scris, se observă același fir conducător și aceeași manieră de a-l prezenta pe fostul mareșal Ion Antonescu ca un supra-om și deci, chiar în ipoteza că unele din reportagii ar fi suferit modificări, totuși, ideea generală a acestor reportagii cât și spiritul în care ele au fost concepute, aparțin în totul acuzatului Ion Dumitrescu.

De asemeni, nici apărarea ce se mai încearcă de acuzat prin aceea că deseori, în conversații particulare ce a avut, a susținut un punct de vedere anti-german și anti-fascist și că de asemeni a încercat să amelioreze situația gravă în care s'a aflat un subaltern al său, urmărit de organele Siguranței, în timpul dictaturii, pentru activitate democratică, nu poate fi ținută în seamă în descărcarea faptelor incriminate ce i se pun în sarcină, deoarece aceste fapte propuse în apărare, nu au nimic comun cu activitatea publică de gazetar pe care a desfășurat-o în slujba fascismului și hitlerismului, anumite atitudini particulare, discret strecurate pentru a nu deveni publice, nu pot constitui întru nimic o apărare care să răstărne o activitate intensă gazetărească, în care acuzatul a făcut permanent elogiul hitlerismului și fascismului, contribuind astfel, la realizarea unei opinii publice favorabile instaurării dictaturei și a susținerii războiului imperialist german împotriva U.R.S.S.-ului.

Având în vedere că din toate cele mai sus expuse Tribunalul Poporului, reține faptele astfel cum au fost relatate mai sus și din care în concluzii se desprinde următoarele: Acuzatul Ion Dumitrescu a prezentat pe legionari, crescuți la școala crimei și adepți ai războiului cotropitor dus de puterile axei, ca pe niște ființe de o înaltă valoare morală. De asemeni acuzatul, în mod permanent, a făcut jocul propagandei germane și s'a pus în slujba hitlerismului și fascismului, contribuind prin atitudinea sa la desorientarea spiritelor și la orbirea opiniei publice dela noi din

538 540
324

țară, căutând, în mod sistematic, să legitimizeze războiul criminal, nepopular și hitlerist, căutând să justifice cotropirile pe care fasciștii de toate neamurile, le-au făcut în dauna pacificelor popoare ale U.R.S.S.-ului, idealizând, în acelaș timp, pe marii criminali de războiu și omenirii, iar prin scrisul său a căutat să inducă poporul român în eroare pentru a rupe legăturile tradiționale și normale pe care Statul Român le-a avut în trecut cu aliații săi firești, Națiunile Unite, utilizând toate metodele diversioniste, propovăduind ura de rasă, antisemitismul și încercând să justifice noțiunea spațiului vital, paravan sub care naziștii și fasciștii au încercat să-și ascundă dorințele lor de expansiune.

Considerând că faptele astfel constatate în sarcina acuzatului intrunesc în totul elementele crimei de a fi contribuit la dezastrul țării și care se încadrează în dispozițiunile art.2, litera o, combinat cu art.3, al.1 și ultim din legea 312/1945, texte pe care Tribunalul Poporului le aplică în cauză și care au fost enunțate în ședință publică, urmând ca odată cu pedeapsa ce urmează a i se aplica să se ordone și confiscarea, în folosul Statului, ca titlu de despăgubiri, a întregii averi a numitului acuzat cum și aceea a soției sale sau descendenților săi, dobândită după data de 6 Septembrie 1940.

In ce priveste pe acuzatul ROMULUS D I A N U,

Având în vedere actele de instrucție urmate în cauză, depunerile martorilor audiați, cum și extrasele din ziarele "Curentul" atașate la dosar, în fapt, rezultă următoarele:

Acuzatul Romulus Dianu, ziarist și scriitor de notorietate, este unul din principalii colaboratori ai lui Pamfil Seicaru, la ziarul "Curentul", gazetă de vehementă susținere a tuturor dictaturilor militaro-fasciste. ~~la care~~ Acuzatul a participat în mod activ la propagandă prin presă care a contribuit în mod hotărâtor la realizarea scopurilor politice ale hitlerismului. Din numeroasele sale articole, această participare a acuzatului se manifestă prin următoarele:

SUSTINEREA SI LEGITIMAREA DICTATURILOR FILO-GERMANE.

Asupra dictaturii legionare, acuzatul Romulus Dianu, în articolele sale, face apologia acestei dictaturi, spunând, între altele: "Nevoia de a crede în ceva a acestui Neam, a consacrat regimul. Din această misterioasă forță, din această mută adeziune, s'a plămădit ideea și s'a legitimat acțiunea izbăvitoare din 6 Septembrie

Așa cred că trebuie să privească orice om de bun simț", articol apărut în "Curentul" din 29 Octombrie 1940, nr.4568, iar în ziarul "Curentul" nr.4640 din 13 Ianuarie 1941, acest acuzat înserează, în articolul său, următoarele: "Legionarii cred în ceva, e forța lor cea mai mare. Ei au în inimile lor micul templu sacru înaintea căruia îngenunche. E o constatare ce se impune oricui. Această credință îi atomul pe care nu-l poate sdrobi nici o formă hidraulică din lăme".

b) În ce privește dictatura antonesciană, acuzatul Romulus Dianu o descrie ca pe un miracol în care fostul mareșal apare ca o figură providențială, zicând, între altele: "O zodie norocoasă a salvat țara, înainte de a fi prea târziu. Un punct de vedere înalt și judicios luminează calea Conducătorului. Nici o ostentație. Nici o emfază. Nimic, decât o blândă și justă sobrietate, ^{ca obiect} cerșind ~~adeziunea~~ adeziunea tuturor pentru fostul mareșal Ion Antonescu." Mai departe, acuzatul mai arată că "cine se eschivează astăzi de societatea românească și caută alte drumuri, nu poate avea decât o soartă deplorabilă. Este de pe acum un dezertor".

Acest acuzat mai descrie și pe Mihail Antonescu ca pe un om plin de spirit, apolitic și un om în sensul mișcării de regenerare a virtuților naționale de astăzi, iar atunci când Ion Antonescu se auto-gradează "Mareșal", acuzatul Romulus Dianu găsește cuvinte de laudă, spunând: "Avem mândria de a spune, din sângele acestui popor s'a mai plămădit un om care valorează cât milioane de vieți laobaltă și că datorită lui, inimile ne vor fi iarăși încălzite de sentimentul onoarei. Putem avea speranțe și virtuți, putem gândi ca niște oameni liberi, sub zodia tulbure a secolului nostru de trecere între lumi diferite, iar ridicarea generalului Ion Antonescu la demnitatea de mareșal, nu este decât o tentativă de slăvire a acestui mare om, căreia nu avem ce să-i oferim, ~~închinare~~ și nu-i putem spune decât că am recunoscut în el flacăra sfântă care totdeauna a apărut aceste ogoare și aceste vetre".

Având în vedere că în ce privește cealaltă parte de vină ce i se pune în sarcină acuzatului, premărirea Germaniei hitleriste și a Italiei fasciste, în această privință acuzatul Romulus Dianu, prin articolele sale scrise în ziarul "Curentul" a împrăștiat otrava în opinia publică românească, prin aceea că în toate articolele sale, acuzatul căuta să demonstreze că Germanii ne iubesc și că ne vor ajuta. De asemenea căuta să demonstreze că politica germană este o necesitate pe care România nu o poate nesocoti, idei ce sunt permanent prezentate în articolele sale.

Acest acuzat nu s'a mărginit numai la descrierea faptelor astfel cum au fost relatate mai sus, el căutând și prin alte mijloace de convingere ~~pentru~~ a justifica susținerea războiului împotriva Aliaților, scriind între altele: "Războiul contra barbariei este un războiu popular, un războiu al conștiințelor libere. Salutăm un războiu al cărui scop este binecuvântat de biserică și de știință, de lumea militară și de lumea civilă, de lumea germană și de lumea latină, etc., și că în curând - în câteva zile - se va anunța în mod public că bruta e la pământ, că monstrul a fost decapitat, împreună cu toată clica lui de slugi galonate și de asasini cu decorații și medalii ale regimului roșu." Acest articol apare în ziarul "Curentul" la 8 Iulie 1941, deci, după câteva zile dela declanșarea războiului împotriva Uniunii Sovietice.

Tot în articolele sale, acuzatul Romulus Dianu mai arăta : "Facem războiul pe care trebuie să-l câștigăm, am început un lucru mare, un lucru necesar și l-am început la timp cu aliații noștri și astăzi nu este nici un Român care să nu știe că războiul acesta trebuia făcut și dus alături de Germania și că astfel România joacă cel mai frumos rol ce a avut vreodată de-a lungul secolelor".

Pentru toată această campanie și servicii pe care le-a adus prin slova scrisă, acuzatul Romulus Dianu a fost numit președinte al unei comisiuni de presă, care a funcționat pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri, până la căderea dictaturilor și în care calitate a jucat un rol de om de încredere al regimului.

~~Culpabilitatea~~ Culpabilitatea lui Romulus Dianu este completă, deoarece prin acțiuni directe - articolele sale - a contribuit cu intențiune la realizarea scopurilor politice ale hitlerismului și la menținerea dictaturilor filo-germane, precum și la războiul României împotriva Aliaților.

Considerând că faptele astfel constatate în sarcina numitului acuzat se dovedesc pe deplin cu actele de instrucție și articolele scrise de acesta, și publicate în ziarul "Curentul" ale căror copii se găsesc la dosarul în cauză și din care Tribunalul Poporului își face convingerea deplină a vinei ce se pune în sarcina acuzatului.

Având în vedere că în ce privește apărarea lui Romulus Dianu, apărare ce se încearcă a fi făcută prin aceea că a avut diverse ocaziuni în care și-a exprimat atitudini care aveau caracterul de a dovedi că el este un anti-hitlerist și anti-fascist, invocând, în același timp, că articolele sale au fost scrise sub teroarea exercitată de Pamfil Seicaru, care îl obliga să scrie pentru cauza

Germaniei și în justificarea războiului cotropitor; apărare pe care însă, Tribunalul Poporului o înlătură pe considerațiunea că dacă acuzatul Romulus Dianu nu ar fi acceptat punctul de vedere cerut de directorul său în redactarea articolelor, ar fi părăsit redacția, iar pe de altă parte, nu e de conceput că opinia unui gazetar ar putea fi influențată prin ordinele ce le primește, deoarece el dacă ar fi avut alte opinii, nu ar fi scris în felul în care a scris, întrucât din articolele scrise se desprinde convingerea sa personală și printre rândurile cărora nu se întrevăd ~~alte~~ idei democratice, după cum are aerul să susțină acest acuzat, atunci când arată că deși convingerile lui erau altele, el a trebuit să scrie după normale și indicațiile impuse.

Din depunerile martorilor audiați rezultă, însă, că erau posibilități pentru gazetari de a evada din cadrele strâmte ale normativelor de propagandă hitleristo-fascistă, dar acuzatul Romulus Dianu nu a făcut nimic pentru a eluda dispozițiunile și directivele ce i se dădeau, ci din contra, activitatea sa dovedește că a fost un zelos susținător al ~~directivelor~~ directivei hitleriste și că nu se îndepărta cu nimic dela ele, respectându-le cu strictețe.

Tot din depunerile martorilor audiați mai reieșă că cu toată cenzura dictatorială, ziaristii care n'au înțeles să se pună în slujba intereselor inamice țării, au reușit ca în mod abil să informeze cinstit opinia publică, iar o astfel de metodă, acuzatul Romulus Dianu, nici n'a încercat măcar s'o facă, deci apărarea sa urmează a fi înlăturată și pentru aceste considerente.

De asemeni și apărarea ce se mai face de acuzat, că marele om de Stat, Nicolae Titulescu i-a acordat în trecut prețuirea sa și că a avut deseori atitudini pe linia de gândire democratică, urmează a fi înlăturată, deoarece Tribunalul Poporului și-a format convingerea că acest acuzat este prototipul oportunistului politic, care este mereu acolo unde se află și puterea. Pe de altă parte toate aceste fapte fiind de domeniul trecutului, ele nu pot scuza atitudinea acuzatului din ultima vreme, cu atât mai mult cu cât pe acea vreme - pe vremea lui Nicolae Titulescu - dictatura nu fusese încă introdusă și că în atare situație, dat fiind caracterul acestui acuzat de oportunism, el își putea permite - datorită intereselor sale de atunci - să afișeze o atitudine filo-aliată, deoarece atunci aceea era linia politică a României. De altfel, imediat ce acuzatul întrezărește numai ascensiunea fascismului și hitlerismului, el nu ezită și imediat se pune în slujba lor și luptă cu toate mijloacele propagandistice pentru a le

introduce și la noi în țară. Din acea clipă, acuzatul Romulus Diau, socotind probabil că nu mai are de suportat nici un risc, se pune cu toată patima în slujba fascismului și hitlerismului prin faptele descrise mai sus.

O ultimă apărare ce se face de acuzat, constă în susținerea că a avut uneori note conciliante în articolele sale și că nici odată nu a fost un propovăduitor ale instinctelor primare, apărare pe care Tribunalul Poporului, de asemeni, o înlătură, pe considerațiunea că deși asemenea note conciliante față de Națiunile Unite, în adevăr au existat, dar aceste abea în primăvara anului 1944, când dezastrul militar al hitlerismului apărea pentru toată lumea în mod cert și inevitabil, și deci și de această dată oportunismul acuzatului încearcă din nou o schimbare de atitudine, care însă, de această dată, a eșuat.

In drept, faptele comise de numitul acuzat se încadrează în dispozițiunile art.2, litera o, combinat cu art.3, alin.1 și ultim din legea 312/1945, texte pe care Tribunalul Poporului le aplică în cauză și care au fost enunțate în ședință publică, urmând, odată cu pronunțarea pedepsei, să se ordone și confiscarea averii cu titlu de despăgubiri în folosul Statului.

In ce priveste pe acuzatul ROMULUS SEISANU.

Având în vedere că acest acuzat este un vechiu gazetar de aproape 40 de ani, în care timp a scris la ziarul "Universal", unde a fost prim redactor și apoi la ziarul "Curentul".

Activitatea sa în acest domeniu este rezumată la numeroase conferințe pe care le-a ținut prin cronicile făcute la posturile de radio, cum și cele în scris făcute sub formă de cronici de războiu și din când în când articole de fond, precum și scrierea a 11 volume cu conținut istoric, geografic, politic sau social.

În cronica sa militară săptămânală ce o făcea la radio, acest acuzat a susținut războiul pornit alături de Germania - hitleristă împotriva Aliaților; cităm, în același sens, cronicile făcute la 26 Octombrie 1941, 18 Aprilie 1942, 8 Iunie 1943 și un articol în ziarul "Curentul" din 11 Mai 1943, în care acest acuzat arăta că războiul împotriva U.R.S.S.-ului, început în ziua de 22 Iunie 1941 de Germania, România și Finlanda, la care s'au asociat apoi și ceilalți aliați, prezintă o mare importanță istorică, atât prin cauzele sale determinante, cât și prin rezultatele pozitive și binefăcătoare, ce le va

329
813 595

avea distrugerea ultimelor forțe armate sovietice și prăbușirea regimului comunist.

În cursul anului 1943 și la începutul anului 1944, deci când războiul era, oarecum, pe sfârșite, acuzatul Romulus Seișanu încearcă în diverse articole și în cronica războiului ce o făcea la radio, să minimalizeze rezultatele tactice și strategice obținute de aliați pe câmpurile de luptă, în special, încearcă să acrediteze tema oficială că retragerile se fac "în ordine", conform planurilor "înainte stabilite", după o tactică elastică pe linii defensive mai scurte.

Acest acuzat, prin sus zisele cronici de războiu, a susținut teza de propagandă hitleristă a războiului, "a ordinii Europene", împotriva "pericolului" democratic, împotriva Aliaților și, deci, s'a pus fără îndoială, în slujba hitlerismului, contribuind prin articolele sale de ziar și prin cronicile sale de la radio, la realizarea scopurilor politice urmărite de Hitler, care sub diferite pretexte ducea, în realitate, un războiu de cruntă cotropire și cel mai sălbatic din istorie.

Având în vedere că în apărare acuzatul Romulus Seișanu susține că a fost obiectiv și că a întocmit cronicile de războiu după materialul informativ ce-l avea la îndemână.

Consăderând însă, că din depunerile martorilor audiați în cauză și anume: Ion Lugoșianu, Vasile Ionescu-Vion și Naum Apostolescu, rezultă din contra că materialul ce posedă acest acuzat pentru cronica ce o făcea, era divers și din toate sursele, atât ale Axei, cât și ale Aliaților, dar acest acuzat nu era obiectiv, ci după cum s'a văzut mai sus, își alegea numai materialul trebuincios pentru slujirea cauzei fascisto-hitleriste.

În drept, faptele astfel constatate în sarcina numitului acuzat se încadrează în dispozițiunile art.2, litera o, combinat cu art.3, alin.1, și ultim din legea 312/1945, texte pe care Tribunalul Poporului le aplică în cauză și care au fost enunțate în ședință publică, urmând ca odată cu pronunțarea pedepsei să se ordone și confiscarea averii în folosul Statului, cu titlu de despăgubiri.

In ce privește pe acuzatul ILIE RADULESCU.

Având în vedere că acest acuzat este trimis în judecata acestui Tribunal prin procesul-verbal Nr.2 din 17 Mai 1945, al Consiliului de Miniștri, prin care se aprobă actul de acuzare întocmit de Domnii Acuzatori Publici Constantin Vicol și Ioan D.Ioan, pentru învinuirea de crimă de dezastrul țării prin aceea că s'a pus în slujba hitleris-

mului, contribuind prin fapte proprii constând în activitatea ziaristică ce a desfășurat-o în calitate de redactor și director al ziarului "Porunca Vremii", la realizarea scopurilor politice urmărite de Germania hitleristă în România.

Din actele de instrucție urmate în cauză, interogatorul luat acuzatului, depunerile martorilor audiați, cum și extrasele din ziarul "Porunca Vremii", aflate la dosar, Tribunalul Poporului, în fapt, constată următoarele:

Acuzatul Ilie Rădulescu după o trecere de scurtă durată prin partidul Național-Tărănesc, se raliază mișcării de dreapta, camuflându-și, astfel, manoperile sale de șantaj, sub masca unei atitudini naționaliste. Astfel, în anul 1932 face să apară ziarul "Porunca Vremii" la început sub formă de publicitate săptămânală, iar din anul 1936 luând forma de cotidian.

În prima fază, "Porunca Vremii" este pusă de acuzat în slujba formațiunii Gogo-Cuziste, ulterior, în solda legăției germane, de unde primește o subvenție serioasă, fapt ce rezultă din dosarul nr. 1 al Siguranței Generale. Personalul de redacție este recrutat numai dintre elemente de dreapta/ legionari, simpatizanți legionari, citând printre aceștia pe Diaconescu și I. Popescu Prundeni, acestui din urmă încredințându-i misiunea de prim redactor, precum și din alți oameni care deși neînregistrați politiceste unor formațiuni politice, dar care prin structura lor sunt de nuanță fascistă. Încă de la apariția ziarului "Porunca Vremii", acuzatul militează pentru o apropiere de axă, și în special de Germania, pentru îndepărtarea noastră de aliați, pentru discriminări rasiale, mergând până la invitații fățișe la crimă, ca în același timp să exercite șantaje asupra Evreilor. Activitatea sa axată pe temele arătate mai sus se manifestă și prin conferințe pe care le ținea în diverse orașe din provincie, cum și printr'o serie întregă de articole și broșuri, cum ar fi de exemplu "Pentru un imperialism românesc".

Prin articolele sale nu lăsa să-i scape nici un prilej de a aduce laude deșănțate lui Hitler, prezentându-l drept unul dintre cei mai fervenți admiratori ai României, păstrând această atitudine chiar și în urma dictatului dela Viena, cu care ocazie găsește cu înțeles să spună că Hitler nu are nici o vină și că aceasta revine în întregime nouă și greșelilor făcute în 1940.

Încă de la primele începuturi ale organizației politice înjghebate de Corneliu Codrescu, acuzatul Ilie Rădulescu afirmă drept principiu cardinal, în domeniul politicii externe, apropierea care urma

să devină aservire la Germania hitleristă, iar la venirea la putere a Gărzii de Fier, acuzatul Ilie Rădulescu, chiar și mai înainte de această dată, a întreținut legături cu această organizațiune politică, relațiuni care au mers până acolo încât colportajul ziarului "Porunca Vremii" să fie realizat de echipele legionare. Dovada dosarul nr.1 al Siguranței Statului. Tot în acest sens pledează și articolele scrise între 6 Septembrie 1940 și 25 Ianuarie 1941.

În ce privește susținerea obiectivelor de războiu ale Germaniei, acuzatul Ilie Rădulescu, mai înainte de 1 Septembrie 1939, prin articolele scrise, a căutat să justifice tendințele imperialiste ale Germaniei naziste, făcând analogii cu situația României și demonstrând necesitatea cât mai mult a relațiilor româno-germane, iar în ce privește susținerea dictaturii antonesciene din primele zile ale lunii Septembrie 1940, coloanele ziarului "Porunca Vremii" sunt puse în slujba lui Antonescu și a regimului pe care acesta îl instaura. În articolele care se întind pe întreaga perioadă Septembrie 1940 - 12 August 1944, face un elogiu continuu lui Ion Antonescu și colaboratorului său Mihail Antonescu, justificând toate acțiunile acestora și susținându-i în toate inițiativele, ca în acelaș timp să ducă paralel o acțiune de defăimare a Aliaților și o învrăjbitură între România și Aliați.

În anul 1941, înainte de agresiunea germană contra Sovietelor, acuzatul Ilie Rădulescu, prin articolele sale, întetește campania anti-democratică, pentruca din prima zi de războiu să devină un principal susținător, folosind toate metodele prin denaturarea evenimentelor și falsa prezentare a situației frontului, justificând în acelaș timp, pretențiile imperialiste ale României. Prin articolele scrise personal și prin atitudinea bine definită a ziarului "Porunca Vremii", acuzatul Ilie Rădulescu a contribuit la otrăvirea atâtor oameni care mai târziu, în perioada dictaturii legionar-antonesciene, s'au dedat la crime și jafuri.

Acest acuzat, de altfel nici nu tăgăduiește, a fost un antisemit infocat și ~~de~~ antisemitismul a fost una din principalele rațiuni de existență ale ziarului "Porunca Vremii", ziar în care, în repetate rânduri, a cerut înființarea de lagăre și ghetouri pentru Evrei, dar în acelaș timp nu se dădea în lături dela specularea în mod neomenos a populației evreești, printre alte cazuri cităm și acela al martorei Diana Bues, care fiind dusă la redacția ziarului "Porunca Vremii" a fost sechestrată timp de trei zile, acuzatul luându-i suma de 400.000 lei, un inel masiv de aur și un fulgarin,

martora mai declarând că în acelaș timp a fost și violată de acuzat.

Considerând că aceste fapte, astfel cum au fost relatate mai sus și cum se dovedesc în sarcina acuzatului, intrunesc în totul elementele crimei de dezastrul țării prin aceea că s'a pus în slujba hitlerismului contribuind prin activitatea sa ziaristică la realizarea scopurilor politice urmărite de Germania hitleristă în România și se încadrează în dispozițiunile art.2, punctul o, combinat cu art.3, alin.1, și ultim din legea 312/1945, texte pe care Tribunalul le aplică în cauză.

Având în vedere însă, că acuzatul Ilie Rădulescu mai este trimis în judecata acestui Tribunal și prin procesul verbal nr.4 din 29 Mai 1945, al Consiliului de Miniștri și pentru crima de instigare la ordonarea și desăvârșirea de acte de teroare, cruzime și suprimare asupra populației din teritoriile unde s'a purtat războiul, de asemenea de instigare la ordonarea și desăvârșirea de represiuni colective și individuale, în scop de persecuție politică și din motive rasiale asupra populației civile, de instigare la ordonarea și organizarea de munci excesive, deplasări și transporturi de persoane în scopul exterminării lor.

Având în vedere că aceste învinuiri ce se mai aduc acuzatului rezultă din activitatea desfășurată de acesta în ziarul "Porunca Vremii" și anume prin articolele sale în care a făcut o vehementă campanie, instigând la exterminarea cetățenilor Români și a populației civile pe temeuri rasiale și politice. Prin activitatea sa gazetărească a instigat pe reprezentanții autorităților dictaturii antonesciene să ordone înființări de lagăre, ghettouri, deportări și transporturi de persoane, care au și avut loc.

În urma acestor înființări de lagăre și ghettouri, sute de mii de persoane au fost deplasate și transportate în teritoriul unde s'a purtat războiul, din motive rasiale și politice și în masacrele care au avut loc la Odessa, Bogdanovca, Vapniarca și alte localități, aceștia și-au găsit moartea. Dovadă hotărârea nr. 1 din 22 Mai 1945 a acestui Tribunal, prin care au fost condamnați autorii acestor crime și anume: General Macici Nicolae, General Trestioreanu Constantin, Niculescu Mihail Coca, Ionescu Radu, Bălăceanu Eugen, Calotescu Cornel, Marinescu Stere, Elătescu Gheorghe, Trepăduș Grigore, Murgescu Ion, Finkelstein Benjamin, Burdescu Sever, Popescu Cristodor, Popescu Lucian, Ciachir Dumitru, Isopescu Modest, Pădure Aristide, Mănescu Vasile, Melinescu Nicolae, Bobei Gheorghe, Creștinu Avram, Ambrus Romulus, Landsu Izu,

Ghinăraru Florin, Gavăț Stefan, Vilentz Alfred, Haraga Gh. Ioan, Cuvila Cuveta Serghie, Bulatu Dumitru, Năstase Ion, Grigorescu Gheor-
ghe, Pătrășcoiu Nicolae, Alexandrescu Constantin, Dumitrescu Mihail,
Mihailescu Constantin și Hațeganu Ion, hotărâre care a rămas definitivă

Toți acești condamnați au săvârșit faptele ce se încadrau în
dispozițiunile art.2, litera d, e, și f, din legea 312/1945, sub
imperiul incitărilor la crimă și la opresiune pe care acuzatul Ilie
Rădulescu le-a făcut prin articolele scrise în "Porunca Vremii" și
anume: "Jidanii în lagăre de muncă" - 28 Iunie 1941;

"Isgonirea jidanilor din satele Moldovei" - 29 Iunie 1941;

"Senzaționala demascare a anarhismului iudaic" - 2 Iulie 1941;

"A bătut ceasul dreptății românești" - 4 Iulie 1941; etc.;

Având în vedere că toate aceste articole, de altfel și toate
celelalte care sunt pe aceeași temă au dus la formarea unui curent
de opinie, care a determinat comiterea crimelor prevăzute de art.2,
litera d, e, și f, din legea 312/1945, activitatea gazetărească a
acuzatului Ilie Rădulescu constituind o crimă de instigare la crime
de războiu, acest acuzat, cu intenție, a căutat să determine prin
articolele sale ca acei care aveau puterea să execute masacrele și
opresiunile pe care le dorea, cu atât mai mult cu cât ziarul "Porun-
ca Vremii" era cunoscut că exprimă punctul de vedere oficial al
dictaturii antonesciene, iar proza lui Ilie Rădulescu era cunoscută
de toți aceia care au săvârșit crime de războiu, pedepsiți prin ho-
tărârea nr.1/1945 a acestui Tribunal, și care au săvârșit crimele,
au întrecut chiar cadrul ordinelor criminale ce le primiseră, deoa-
rece își însușiseră incitățile la crime răspândite și popularizate
de acuzat, care prezenta toate masacrele ca necesare și legitime.

Considerând că potrivit art.120 din Codul Penal, se califică
drept instigator aceia care cu intențiune determină pe un altul să
comiterea unei crime sau delict, deci faptele astfel cum sunt expu-
se mai sus se încadrează și în dispozițiunea acestui text de lege,
întrucât instigarea făcută de acuzat și-a găsit ecoul fiind urmată
de execuție și deci toate elementele infracțiunii sunt îndeplinite.

Având în vedere că acuzatul, în apărarea sa nu neagă nici
una din ideile pe care le-a susținut în articolele sale, însă
arată că a susținut aceste idei considerând că astfel servește cauza
națională, apărare de care însă, Tribunalul nu poate ține seamă,
deoarece aceasta nu justifică o descărcare a faptelor incriminate,
cu atât mai mult că și acuzatul recunoaște că această activitate

600
878 339

a sa a fost determinată de ideologia fascisto-hitleristă, pe care și-o însușise cu totul.

In drept, faptele astfel cum se constată în sarcina acuzatului, intrunesc în totul elementele crimei prevăzută de art.2, litera o, și aceea de instigare la crimă, prevăzută de art.2, litera d, e, și f, cu aplicațiunea art.120 din Codul Penal și sancționate de art.3, alin.4 și ultim din legea nr.312/1945, texte de lege pe care Tribunalul le aplică în cauză și care au fost denunțate în ședință publică, urmând ca odată cu pronunțarea pedepsei ce urmează a i se aplica, să se ordone și confiscarea averii, cu titlu de despăgubiri în folosul Statului, a numitului acuzat, a soției sale sau a descendenților săi, dobândită după data de 6 Septembrie 1940.

In ceea ce privește pe acuzatul ILIE POPESCU PRUNDENI.

Acest acuzat este trimis în judecata acestui Tribunal, pentru faptul că în calitate de redactor al ziarului "Porunca Vremii", prin articolele sale scrise în acest ziar, inunda foaie de șantaj și incitare la crimă a acuzatului Ilie Rădulescu, infeudându-se în totul ideilor fascisto-hitleriste ale directorului său, militând prin scrisul său la realizarea scopurilor politice ale naziștilor și fasciștilor.

Primul său debut în presă îl inaugurează în ziarul "Țara noastră", în anul 1930, când, încă student fiind, ia primele lecții de huliganism, iar mai târziu, în anul 1937, format la școala urei, antisemitismului și reacțiunii, intră la redacția ziarului "Porunca Vremii", unde, din primul moment, primește rolul de prim redactor al acestui ziar și unde se caracterizează prin incultura sa crassă, nereușind să-și expună ideile criminale decât într'o formă lipsită de eleganță, însă vehementă și incendiară.

Sub acest aspect al său, acuzatul este elevul reușit al directorului gazetei "Porunca Vremii", pe care acuzatul Prundeni nu încețază de a-l numi "Maestru și părintele său gazetăresc". Activitatea acestui acuzat se mărginește în a servi slugarnic apropierea față de Axă, de care se simte legat, mai ales că puterile fascisto- și hitleriste sunt promotoare a antisemitismului, pentru care acuzatul Ilie Popescu Prundeni avea un cult, socotite fiind de el că aceste idei ar rezolva toate problemele social-politice ale omenirii.

Acuzatul se deslănțuește bestial, scuipându-și în rândurile ziarului " Porunca Vremii", antisemitismul, ura de rasă, ade-

606.335
9

siunea la crimele fascisto-hitleriste și bineînțeleles lingușirile slugarnice pentru mentorii săi și pentru marii criminali ai omenirii, Adolf Hitler și Benitto Mussolini, cărora înțelege să le ofere patria românească și viețile omenești în aservirea scopurilor lor imperialiste. Deci, din acest motiv, acuzatul Ilie Popescu Prundeni devine mai periculos, întrucât proza sa este mai lesne înțeleasă de omul simplu și fără pregătire politică, cum este, în mare majoritate, cititorul român de ziare ținut în mod permanent de oligarhie în întunecare.

După ce în România se instaurează dictatura, acuzatul Popescu Prundeni o proslăvește și îi servește argumentele de justificare pentru războiul crotropitor, scriind, printre altele, următoarele: "Fascismul a creat omul nou, care și-a aflat în omul german expresia lui deplină și este un adevăr peste care nu mai putem închide ochii: Europa continuă să trăiască independentă numai în măsura în care învinge omul nou, de care se leagă modificarea structurii politico-economice" articol apărut în "Porunca Vremii" nr.1841 din 10 Ianuarie 1941. Se observă din acest citat cum acuzatul induce în eroare opinia publică, cu scopul de a o aservi ideilor hitleriste, mințind-o că numai fascismul este acela ce va salva Europa.

Acest acuzat, în articolele scrise, a făcut și apologia mișcării legionare, intitulând pe Ion Moța și Vasile Marin "cei doi mucenici ai lui Hristos și ai Neamului".

La venirea trupelor germane în România, acuzatul scrie: "Prezența trupelor germane în România, în aceste ceasuri de dramă, ne-a pus la adăpost de umilirea unei invazii, iar armata noastră a simțit tăria alianței și s'ar fi bătut încrezătoare."

Acuzatul Ilie Popescu Prundeni merge până acolo încât justifică și dictatul dela Viena, prezentând această odioasă crimă comisă de axă, ca un fapt politic firesc și justificat politicește, zicând între altele: "Dacă România ar fi refuzat arbitrajul celor două puteri ale axei, putea avea soarta Poloniei, care rezistase invaziei hitleriste."

Mărturisirea formală a tendințelor pro-naziste ale acestui acuzat de care este animat, o găsim în fraza: "Si nu tocmai noi, prietenii de azi ai Germaniei, vom indispune Reichul lui Adolf Hitler, dela al cărui spirit de dreptate nu înțelegem să ne îndepărtăm și cu atât mai puțin să-l înstrăinăm", iar la venirea la putere a guvernului Horia Sima, acuzatul scrie: "Nația își vrea călăii ca să-i confrunte cu cadavrele".

Confrungerea cu călăii incitată de acuzatul Ilie Popescu Prundeni, a dus la masacrul dela Jilava în care foștii demnitari care s'au opus regimului hitlerist au fost asasinați. Tot în urma acestei incitări la asasinare s'a produs și asasinarea marelui istoric Nicolae Iorga, cu care ocazie acuzatul scrie în "Porunca Vremii" nr.1744 din 10.IX.1940, un articol intitulat : "Disecția unui călău: Nicolae Iorga".

O altă temă care se găsește amplu desbătută în articolele sale este aceea anti-democratică și în special anti-sovietică, temă care pregătea starea de spirit necesară ~~excep~~ceptării participării României la războiul de agresiune în răsărit, războiu care a avut ca urmare o precipitare a prăbușirii României pe plan politic, militar și economic.

Având în vedere că din toate cele mai sus expuse rezultă că acuzatul în cadrul activității sale a dezvoltat temele apropierei României de axă și în special de Germania hitleristă, denigrarea regimului democratic și în special cel sovietic, discriminare rasială, susținerea regimului dictatorial Sima - Antonescu și aștăzarea la ură, care a condus la săvârșiri de excese, cruzimi și asasinare, teme pe care le dezvoltă în toate articolele semnate de acuzat și apărute în ziarul "Porunca Vremii".

Având în vedere că acuzatul în apărarea sa pe care și-o face prin răspunsurile date la interogator și prin apărătorul avut din oficiu, precum și memoriile depuse la dosar, și fără a nega că ideile cuprinse în articolele sale reprezintă convingerile politice susținute de el, susține totuși că nu s'a pus în slujba fascismului și hitlerismului, ci a socotit că susținând aceste idei servește cauza națională.

Având în vedere, însă, că această apărare a acuzatului nu poate fi ținută în seamă deoarece interesul țării nu putea fi servit repetându-se leit motivele propagandei hitleriste și cerând în mod permanent aservirea politică și economică țării unei națiuni străine, mai ales că acest acuzat, în propaganda ce a desfășurat-o, a fost interesat materialicește, vânzându-și condeii și trădându-și țara la primitaurul officinelor hitleriste instalate la noi în țară pentru realizarea scopurilor războinice naziste, acuzatul recunoscând că din când în când primea sume de bani dela Direcția Presei, care știut este că nu era altceva decât o sucursală a lui Göebels în România.

De asemeni, primind bani și dela Legația Germană, cât și dela

alte organizații naziste cu ocazia voiajurilor profesionale pe care le făcea în Germania, fapte pe care Tribunalul nu le reține decât doar pentru a prezenta și aspectul moral al acuzatului, cu toate că chiar dacă el nu ar fi fost interesat materialicește în susținerea ideilor sale fascisto-hitleriste, vina sa de a fi contribuit la dezastrul țării nu ar fi cătuși de puțin mai justificată.

Considerând că în drept faptele acuzatului Ilie Popescu Prundeni, astfel cum sunt stabilite și expuse mai sus întrunesc în totul elementele crimei prevăzute de art.2, litera o, combinat cu art.3, alin.1, și ultim din legea 312/1945, texte pe care Tribunalul le aplică în cauză și care au fost denunțate în ședință publică, urmând ca odată cu pronunțarea pedepsei ce urmează a i se aplica, să se ordone și confiscarea averii, cu titlu de despăgubiri în folosul Statului, avere aparținând atât acuzatului, soției sau descendenților săi, cu excepția celor dobândite de aceștia din urmă, anterior date de 6 Septembrie 1940.

In ce priveste pe acuzatul ALEXANDRU HODOȘ.

Având în vedere că acest acuzat, născut în București în anul 1894, fiu de gazetar, ziarist, fost deputat și subsecretar de stat în guvernul Goga, director la Teatrul Național, Consilier de Presă și apoi director al radio jurnalului la Societatea Română de Radiodifuziune, Consilier Cultural în Elveția, își începe activitatea la ziarul filo-german "Minerva", în anul 1914, unde lucrează până în anul 1916, iar în anul 1919 la "Renașterea Română", ca apoi în anul 1922 până în anul 1926 să colaboreze la ziarul "Tara Noastră", sub direcția lui Octavian Goga. Din anul 1932 până în 1938 este directorul acestui ziar, oficios al partidului național creștin, având ca emblemă svastica pe manșeta ziarului, apoi director la ziarul "Frontul".

Din luna Iunie 1941 până în Decembrie 1941, colaborează la ziarul "Curentul" și, în fine, dela 15 Octombrie - 15 Decembrie 1943, director al ziarului "Capitala".

Încă din anul 1932, acuzatul Alexandru Hodoș a susținut cu accente din ce în ce mai pregnante, revizuirea politicii noastre externe, abandonarea vechilor alianțe și orientarea spre forțele totalitare, Italia și Germania, iar în ce privește politica internă, precum și introducerea regimului totalitar în România. În anul 1934, este trimis de Octavian Goga la congresul național socialist german, dela Nurenberg ca apoi, în articolele publicate după această participare, să facă mărturisiri de credință, spunând: " M'am dus în Germania în

calitatea mea de gazetar, al cărui scris se închină doctrinei național creștine și ale cărei preocupări îmbrățișează ansamblul problemelor Europene", articol apărut în ziarul "Tara noastră" din 18 IX.1934. A căutat apoi să convingă că național socialismul german nu-i un pericol pentru România, nici prin antisemitismul pe care-l propagă și nici prin tendințele revizioniste care nu ating România. În continuare, mai adaugă: "Pornind dela împrejurarea că guvernul din Berlin urmărește revizuirea unor clauze din tratatul dela Versailles, se prefacă și cu siguranță că Adolf Hitler s'a legat cu jurământ să dea înapoi Ardealul Ungariei, apoi nu-i deloc așa, nu există nici o declarație publică, necum vre-un angajament formal, din care Germania să fi luat vre-o atitudine pentru vre-o revizuire teritorială în favoarea Ungariei și în paguba noastră. În ziua când un asemenea fapt s'ar produce, vom vedea ce avem de făcut". Articol apărut în luna August 1940.

În guvernarea Goga din anul 1937, când acuzatul Hodoș era subsecretar de Stat la Președinția Consiliului de Miniștri, printre primele măsuri ce le-a luat au fost suprimarea gazetelor "Adevărul", "Dimineața", "Lupta", etc.

În anul 1942, ca o recompensă adusă serviciilor de propagandă hitleristă, este trimis de Mihail Antonescu la Berlin, pentru organizarea serviciului de presă și propagandă, cu care ocazie, ține o conferință la postul de radio Donau, intitulată "Drumurile mele în Germania", în care face apologia forțelor morale ale Germaniei hitleriste în războiu, conferință care a apărut în ziarul "Curentul" din 1 Mai 1942.

Temele sale principale de propagandă, în articolele din perioada Iunie 1941 - Decembrie 1943, se grupează în jurul a trei mari probleme: războiul nostru este necesar, războiul va dura puțin și victoria este sigură, iar efectele victoriei vor fi strălucite și în dezvoltarea căror teme acuzatul Alexandru Hodoș se arată un dușman înfocat al aliaților, susținând că Anglia și America duc o politică de inconștiență.

Considerând că pentru stingerea acestor scopuri politice fascisto - hitleriste, instaurarea unui regim filo-hitlerist, aserțierea către Germania și participarea la lupta împotriva dușmanilor hitlerismului, era necesară o campanie de propagandă amplă și susținută, cu atât mai necesară cu cât România era temeinic legată de instituțiile democratice și integrată în sistemul de alianță al marilor democrații apusene.

Având în vedere că prin aceste sisteme de propagandă se capta opinia publică pentru ducerea războiului alături de puterile Axei și astfel se slujea în totul propagandei hitleriste, contribuind la desorganizarea spiritelor și opiniei țării românești.

În apărarea sa acuzatul Alexandru Hodoș nu invocă nici inexistența faptelor ce i se impută, nici vre-un fapt justificativ sau scuză absolutorie, ci se mărginește să afirme numai că activitatea sa a fost întâmplătoare și că nu a fost un profitor al dictaturilor, cerând indulgența Tribunalului.

Că această apărare, chiar dacă s'ar sprijini pe fapte reale dovedite, nu ar putea duce la înlăturarea culpabilității acuzatului, ea putând fi luată în considerare numai la aplicarea pedepsei.

Este evident însă, că în fapt acuzatul Alexandru Hodoș a avut o activitate continuă în favoarea dictaturilor, militând pentru o politică externă alături de Germania hitleristă și de Italia fascistă și că următor acestei activități, ca răsplată pentru modul cum s'a comportat, a ocupat posturi importante în Stat, iar sub dictatura antonesciană a primit misiuni de încredere în materie de propagandă, ceea ce dovedește că era un element esențial în această propagandă, așa cum rezultă, de altfel, și din întreaga sa activitate publicistică.

Culpabilitatea acuzatului este deci întregă, neavând a fi reținută nici o circumstanță ușurătoare în favoarea sa.

Considerând că în drept faptele astfel constatate în sarcina acestui acuzat intrunesc elementele crimei prevăzute de art.2, punctul o, și pedepsite conform art.3, alin.1 și ultim din legea 312/1945, texte pe care Tribunalul le aplică în cauză și care au fost enunțate în ședință publică, urmând ca odată cu pronunțarea pedepsei ce urmează a i se aplica, să se ordone și confiscarea averii acestui acuzat, ^{ca} ~~de~~ a soției sale și descendenților săi, în folosul Statului, cu titlu de despăgubiri, exceptându-se doar averea soției și descendenților dobândită anterior datei de 6 Septembrie 1940.

În ce privește pe acuzatul RADU DEMETRESCU GYR.

Acest acuzat face parte din mișcarea legionară din anul 1933, a colaborat la gazetele "Buna Vestire" din luna Iulie 1937, până la sfârșitul lunii Mai 1938, la "Sentinela" în anul 1940, la "Universul Literar" în anii 1939-1940 și la ziarul "Capitala", dela 20 August 1943, până la Februarie 1944.

Deasemeni a activat în spiritul mișcării legionare, publicând

606340
614

versuri în volumele "Stele pentru leagăn", "Cununii uscate", "Corabia cu tufănici", "Poeme de războiu" și "Balade", iar după intrarea sa în mișcarea legionară a făcut parte din cuibul axa, al legionarilor intelectuali, grupați în jurul revistei cu același nume și a fost, în anul 1934, candidat pe lista gărzii de fier din județul Muscel. A fost considerat ca dictrinar al mișcării și ideologiei legionare, autor al imnurilor legionare transcrise în muzică de Ion Mânzatu și difuzate prin discuri și radio, iar sub guvernarea legionară dela 6 Septembrie 1940, a fost numit director general al teatrelor și operelor.

După trei luni de activitate, la data de 3 Ianuarie 1941, trimite o adresă către Ministerul Artelor, prin care arată că în prezent, datorită energicelor măsuri luate, nu funcționează teatru minoritar decât trupa germană din Sibiu.

Cu ocazia rebeliunii din 22 Ianuarie 1941, ținut un discurs din balconul Teatrului Național, unde ordonase să se instaleze megafona, îndemnând pe legionarii adunați în fața teatrului să atace palatul telefoanelor și să-l ocupe, citind un manifest prin care anunța sosirea Generalului Dragalina cu corpul său de armată din Brașov. Tot în anul 1941 este condamnat de Curtea Marțială a Capitalei, la 12 ani închisoare, pentru delictul de instigare la rebeliune contra autorității, urmată de moarte.

În activitatea sa gazetărească, se manifestă violent, cu o atitudine caracteristică funestei mișcări legionare, astfel în articolul "Amurgul unei bestii", publicat în ziarul "Buna Vestire" din 15 Ianuarie 1938, atacă figura fostului ministru Iamandi, bravând asasinarea lui de către legionari, iar în articolul intitulat "Fabricanții de venin" publicat tot în ziarul "Buna Vestire" din 2 Februarie 1938, apare evidentă tendința manifestă a acuzatului pentru dictatură, arătându-se anti-democrat și antisemit.

În activitatea sa literară, acuzatul este aproape singurul autor al unor versuri și imnuri care incitau tineretul încă neformat, la asasinare și atrocități.

Adept al dictaturilor filo-hitleriste, militând intens pentru instaurarea lor în România, luptând vehement împotriva democrației sub orice formă, acuzatul Radu Demetrescu Gyr, a contribuit la realizarea scopurilor politice ale hitlerismului și prin susținerea constantă a războiului lui Hitler împotriva Aliaților, atitudine ce se evidențiază prin articolele sale apărute în ziarul "Capitala" în anul 1943, care au în permanență această preocupare.

341 607
615

In aceste articole, acuzatul Radu Demetrescu Gyr căuta să arate că purtăm alături de armatele marelui Reich German, un războiu pe care nu l-am pornit nici din spirit de aventură, nici din tendințe imperia-
liste, nu este un războiu de agresiune, ci unul defensiv, un războiu de apărare împotriva expansiunii sovietice.

Cu privire la retragerea Germană, acuzatul scrie în ziarul "Capitala" din 11 Octombrie 1943, că această retragere nu înseamnă alt-
ceva decât o consecință a unei tectici de mare suplețe și a unor ope-
rațiuni din timp și adânc chibzuite.

In apărarea sa, acuzatul Radu Demetrescu Gyr nu alege nici
inexistența faptelor ce i se impută, nici vre-un fapt justificativ
sau scuză absolutorie, susține însă, cerând indulgența Tribunalului,
că a fost un om cinstit în activitatea sa, care a fost rezultatul con-
vingerilor, dar care s'au dovedit greșite. A avut adesea atitudini
personale pe linia democratică, evidențiind o manifestare a acestor
atitudini prin creerea teatrului evreesc "Barașeum". Invocă autorita-
tea lucrului judecat ca fiind condamnat pentru activitatea sa legio-
nară, iar pentru cântecele sale a suferit pedepse administrative prin
internare în lagăr.

Având în vedere că toate aceste susțineri sunt fără efect asu-
pra culpabilității acuzatului, întrucât chestiunea este indiferentă
sub aspectul culpabilității, faptul de a fi sau nu cinstit, deoarece
legea pedepsește activitatea criminală în efectele ei, cari au provo-
cat dezastrul țării și nu în mobilele sale.

Pe de altă parte faptul că ar fi avut și atitudini personale
pe linia democratică, deasemeni nu pot fi ținute în seamă, deoarece
acestea apar ca fapte izolate și nu au avut un caracter public și chiar
dacă ar fi avut acest caracter public, ele nu sunt de natură să atenu-
eze vina gravă ce se desprinde din faptele enumerate mai sus în sar-
cina acuzatului. Nici faptul că teatrul "Barașeum" ar fi o creație a
sa, nu-i înlătură culpabilitatea, aceasta fiind mai mult o măsură ad-
ministrativă și un act de guvernământ.

Nu poate fi invocată nici autoritatea lucrului judecat, deoarece
condamnarea invocată a fost pentru participarea la rebeliunea din Ia-
nuarie 1941 și nu pentru crima de dezastrul țării pentru care este tra-
dus în fața acestui Tribunal, fapt cu totul distinct, deci lipsind și
identitatea de obiect și cauză. Dar chiar dacă ar exista această identi-
tate de obiect și cauză, totuși autoritatea lucrului judecat nu ar putea
fi reținută, deoarece acuzatul a fost pedepsit numai pentru calificarea
referitoare la rebeliune și nu și pentru calificarea crimei de războiu

608 3/2
616

aceasta în cazul când s'ar admite că faptul imputat acuzatului îmbracă în doita calificare, situațiune în care, deasemeni, nu s'ar putea pretinde decât cel mult aplicarea pedepsei celei mai mari, găsindu-se într'un cumul ideal de infracțiuni, ori nu aceasta este situațiunea în speță, faptul pentru care este chemat a răspunde astăzi depășind cu mult sfera faptului pentru care a fost mai înainte condamnat.

Că, în fine, și ultima susținere nu poate fi ținută în seamă, deoarece este vorba de măsuri administrative, care nu pot fi invocate în autoritatea lucrului judecat și deci, apărarea acuzatului, făcută în întregime nu este de natură a înlătura sau atenua câtuși de puțin culpabilitatea acestuia, care urmează a fi reținută în întregime.

Considerând că faptele astfel constatate întrunesc elementele crimei prevăzute de art.2, punctul c, și pedepsită de art.3, alin 1, și ultim din legea 312/1945, texte pe care Tribunalul le aplică în cauză și care au fost enunțate în ședință publică, urmând ca odată cu pronunțarea pedepsei ce urmează a i se aplica, să ordone și confiscarea averii numitului acuzat, ~~și~~ a soției sale și descendenților săi, în folosul Statului, cu titlu de despăgubiri, exceptându-se doar averea soției și descendenților, dobândită anterior datei de 6 Septembrie 1940.

In ce privește pe acuzatul GRIGORE MANOILESCU.

Având în vedere că din actele de instrucție urmate în cauză se constată că acest acuzat a fost director al ziarului legionar "Buna Vestire", organ de activitate și propagandă pro-hitleristă în cadrul institutului Germano-Român, al cărui director a fost acuzatul, pe atunci având și calitatea de ministru al propagandei, în guvernul Horia Sima înființat în Germania.

Acuzatul a fost trimis la Berlin la 16 Ianuarie 1941, ca director al Institutului Româno-German și ca om de încredere al regimului legionar instaurat de fostul mareșal Antonescu, cu misiunea expresă de a face propagandă legionară.

Activitatea sa ziaristică și propagandistică se rezumă la propaganda făcută pentru șeful său Horia Sima, pregătirea asasinatelor legionare, apoi făcând apologia crimelor săvârșite de aceștia.

Pentru a preciza caracterul hitlerist al mișcării legionare și necesitatea aservirii României complete față de Germania, acuzatul scrie despre pactul tripartit că alianța încheiată va avea influență nebănuită încă asupra soartei fiecărui Neam în parte, asupra fiecărui Român în parte și nu va trece mult și o vom putea verifica, articol apărut în ziarul "Buna Vestire" nr.21 din 1940.

343 609
617

Deasemeni, în ziarul "Buna Vestire" nr. 291 din 1938, acuzatul Grigore Manoilescu își permite să ironizeze efortul supraomnesc făcut de guvernul Uniunii Sovietice de a salva grupul de savanți ruși aflați la Polul Nord.

Având în vedere că din toate cele mai sus expuse rezultă în mod evident că acuzatul Grigore Manoilescu s'a pus în slujba hitlerismului și fascismului și a contribuit prin acte proprii la realizarea scopurilor lor politice. Mai mult, a părăsit și teritoriul național, refugiindu-se în Germania și punându-se din nou în slujba hitlerismului, a atacat țara, în așa zisa calitate de Ministru al Propagandei în "guvernul național" al lui Horia Sima, refugiat și acesta în Germania, așa cum se dovedește cu adresa 302.675 din 23.III.1945 a Președinției Consiliului de Miniștri, aflată la dosarul cauzei, pag.24 și de buletinul de radio-ascultare din 14 Decembrie 1944, aflat la pag.25 din dosar.

Considerând că faptele astfel constatate în sarcina acestui acuzat intrunesc în totul elementele infracțiunii prevăzute de art.2, punctul o, și punctul j, și sancționate de art.3, alin.1 și 2, texte pe care Tribunalul la aplică în cauză și care au fost enunțate în ședință publică, urmând ca odată cu pronunțarea pedepsei ce urmează a i se aplica, să se ordone și confiscarea averii, în folosul Statului, cu titlu de despăgubiri, potrivit alin.ultim din art.3 al legii 312/1945.

× In ce privește pe acuzatul GABRIEL BALANESCU.

Având în vedere că acest acuzat, astăzi dispărut, probabil fugit în Germania, a făcut parte din mișcarea legionară încă din anul 1932 și în această calitate, de legionar, a făcut ziaristică la ziarul "Buna Vestire", organ oficios al acestei mișcări. Din anul 1939 și până la 1 Mai 1941, a funcționat în calitate de redactor la "Revista Funcționarilor Publici".

În cadrul atitudinii și concepțiilor sale legionare desfășurate de acest acuzat, se desprinde faptul că în permanență manifesta pentru o dictatură fascistă, el fiind potrivnic ideilor democratice, fiind anti-Englez, anti-American și anti-Sovietic.

În scrierile sale apărute în ziarul "Buna Vestire" el prezenta Germania hitleristă și Italia fascistă drept țări luminate, singure în stare să facă ca Anglia, nație blestemată, după cum o numea el, care de secol întregi s'a hrănit cu naivitatea altor popoare și cu sângele lor, să-și ispășească păcatele și să înceapă să moară, articol apărut în ziarul "Buna Vestire" nr.79, din 15 Decembrie 1940.

344 640
618

De asemeni, în ziarul "Buna Vestire" nr. 100 din 16 Ianuarie 1941, acuzatul mai scrie următoarele: "Roosevelt este un reacționar, în conflict cu poporul, iar Americanii s'au arătat neîmpăcați vrășmași și politiceii de nefastă aventură a lui Roosevelt. În ce privește armele Americane, oricât de teribile ar fi ele, se reduc toate la efectul discursurilor Președintelui, adevărat efectul unei petarde. Cu petarde, cu discursuri sfătoase, răsuflate și ideale, cu amăgiri și cu sur, nu se mai câștigă astăzi războaiele. Timpul ne va arăta".

Având în vedere că din toată această activitate a acuzatului se desprinde în mod evident că acest acuzat s'a pus în slujba fascismului și hitlerismului, contribuind prin acte proprii la realizarea scopurilor politice ale acestora, fapte care se încadrează în totul dispozițiilor art.2, punct.o, din legea nr.312/1945 și sancționate de art.3, alin.1, și ultim din menționata legea texte pe care Tribunalul le aplică în cauză și care au fost enunțate în ședință publică, urmând ca odată cu pronunțarea pedepsei ce urmează să se aplica să se ordone și confiscarea averii, cu titlu de despăgubiri în folosul Statului, în condițiunile prevăzute de alineatul ultim al art.3 din legea 312/1945.

X.
In ce privește pe acuzatul PANTELIMON VIZIRESCU.

Având în vedere că acest acuzat, publicist, ziarist și conferențiar, a îndeplinit și funcțiuni la Ministerul Propagandei, unde pune multă râvnă, sârguință și ambiție, pentru a servi cât mai bine cauza fascisto-hitleristă a regimului de teroare și dăctatură antonescian. Rolul său era, în special, de a propaga ideile totalitarismului fascist - hitlerist în marea masă a muncitorilor, de a face apologia războiului împotriva Aliaților și a scrie fraze infame împotriva democrației.

Această activitate a acuzatului se evidențiază în almanahul "Muncii Românești", în care acuzatul, prin expresii pline de venin, se adresează Aliaților și democrației și în special împotriva U.R.S.S.

În același timp el scria că fostul mareșal Antonescu este ecoul demnității românești și întruparea desăvârșirii și că alături de Germania, Italia și Spania, România corespunde, prin propria ei structură, la nouile avânturi.

Considerând că din aceste fapte, astfel cum sunt expuse mai sus, Tribunalul desprinde vinovăția acuzatului, care constă în aceea că s'a pus în slujba hitlerismului și fascismului, contribuind prin

385 6/11
119

fapte proprii la realizarea scopurilor politice ale acestora și care întrunesc elementele crimei de dezastrul țării, prevăzute de art.2, punctul o, și sancționate de art.3, alin.1 și ultim din lege nr.312/1945, texte pe care Tribunalul le aplică în cauză și care au fost enunțate în ședință publică, urmând ca odată cu pronunțarea pedepsei ce urmează a i se aplica, să se ordone și confiscarea averii, în folosul Statului, cu titlu de despăgubiri, în condițiunile alin.ultim din art.3 al legii 312/1945.

In ce priveste pe acuzatul AUREL COSMA.

Având în vedere că acest acuzat, în calitatea sa de avocat, ziarist, conferențiar și publicist, a avut o activitate proprie de îndelungată și perseverentă propagandă în favoarea fascismului și hitlersimului.

Incepând din anul 1932, prin toate mijloacele de difuzare, acuzatul Aurel Cosma acționează asupra opiniei publice, spre a o câștiga pentru scopurile politice imperialiste ale Italiei și Germaniei. Este unul dintre inițiatorii propagandei ce a adus țara la dezastru, contribuind personal și în cea mai mare măsură la realizarea acestei propagande.

Datorită acestei colaborări la o propagandă favorabilă Germaniei, a fost numit Consilier Ministerial pe lângă Ministerul Propagandei, la data de 1 Martie 1943, aceasta la sugestiile cercurilor Germane cu care era în legătură și unde colaborează activ și intim cu Mihail Antonescu, contribuind, în largă măsură, la întocmirea directivelor de propagandă date presei. Acest acuzat militează direct pentru o nouă ordine a lui Hitler și pentru determinarea României de a susține scopurile hitlerismului. Sunt reținute ca exemplificare a acțiunii sale de propagandă, volumele de propagandă ce le-a editat și intitulat: "România în noua ordine Europeană" - 1941, "Romanien an der Zeit Deutschlands" - 1941, "L'Europe nationaliste et la solidarité continentale" - 1941 "Il novo ordine Italo-Romano" - 1941, "Wahr und Deutschland" - 1942 și "Die Europäische Neuordnung" - 1942.

Acest acuzat a căutat să evedențieze, prin premize mind-noase, justificarea acestei atitudini, scriind, că alipirea noastră la politica Germană nu este un fapt nou, că politica tradițională a României moderne, că această alipire se datorește contribuției Germane la creerea României, că România are aceleași țeluri ca și

42' 623 346

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE :

Condamnă în lipsă pe PAMFIL ȘEICARU, ziarist, fost director al ziarului "Curentul", de ani 50, cu ultimul domiciliu în București, str. Gral Angelescu Nr.93, azi dispărut, pentru crima de dezastrul țării prin săvârșirea de crime de război, constând în faptul că a părăsit teritoriul național și s'a pus în slujba hitlerismului și fascismului și fugind la Viena a luat contact cu așa zisul guvern național român prezidat de Horia Sima, punându-se în slujba sa și atacând România și guvernării săi care au realizat actul istoric dela 23 August 1944, atacare făcută prin viu grai la conferința ce-a ținut-o la posturile de radio germane la data de 1 Februarie 1945, fapte prevăzute de art.2, alin. j, și pedepsite de art.3, alin.2, din legea nr. 312/45, la pedeapsa cu moartea, iar pentru crima de dezastrul țării prin săvârșire de crime de război, constând în faptul că s'a pus în slujba hitlerismului și fascismului, contribuind prin activitatea sa de redactor și director al ziarului "Curentul" la realizarea scopurilor lor politice, cât și la aservirea vieții economice a țării, în detrimentul intereselor poporului român, fapt prevăzut de art.2, al. o, și pedepsit de art.3, al.1, din legea nr.312/45, la pedeapsa detențiunii grele pe viață și degradațiune civică pe timp de 10 ani, urmând a executa pedeapsa cea mai gravă, în conformitate cu dispozițiunile art. 101, c.p.-

Ordonă confiscarea întregii averi a numitului, cu titlu de despăgubiri în folosul Statului, considerându-se în patrimoniul său toate bunurile înstrăinate după 22 August 1944, precum și acele dobândite pe numele soției sale, sal al descendenților săi după data de Septembrie 1940, cu excepția celor ce aceștia au dobândit prin succesiune.-

Condamnă pe ION DUMITRESCU, zis DIMITRESCU, fost avocat și ziarist, de 46 ani, cu ultimul domiciliu în București, str. Paris nr. 45, în prezent arestat, prezent la darea hotărârii și asistat în cursul dezbaterilor de dna avocat Florica Cosăceanu, pentru crima de dezastrul țării, prin săvârșire de crime de război, constând în faptul că în calitate de redactor al ziarelor "Cuvântul" și "Curentul" s'a pus în slujba hitlerismului și fascismului, contribuind, prin activitatea și propaganda ce-a desfășurat-o, la realizarea scopurilor lor politice

cât și la aservirea vieții economice a țării, în detrimentul intereselor poporului român, fapt prevăzut de art.2, alin.0, și pedepsit de art.3, alin.1, din legea nr.312/45, la pedeapsa detențiunii grele pe timp de 20 de ani și degradațiune civică pe timp de 10 ani.

Ordonă confiscarea întregii averi a numitului cu titlu de despăgubiri, în folosul Statului, considerându-se în patrimoniul său și toate bunurile înstrăinate după 22 August 1944, precum și acele dobândite pe numele soției sale sau al descendenților săi după data de 6 Septembrie 1940, cu excepția celor ce aceștia au dobândit prin succesiune.-

3) Condamnă pe ROMULUS DIANU, ziarist, de ani 40, cu ultimul domiciliu în București, str.Arh.Mincu nr.9, în prezent arestat, prezent la darea hotărîrii și asistat în cursul desbaterilor de dna avocat Cristina Ciobanu, pentru crima de dezastrul țării prin săvârșire de crime de război, constând în faptul că, în calitate de redactor al ziarului "Curentul" și de președinte al unei comisii de presă de pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri, s'a pus în slujba hitlerismului și fascismului, contribuind prin activitatea și propaganda ce a desfășurat, la realizarea scopurilor lor politice, cât și la aservirea economică a țării în detrimentul intereselor poporului român, fapt prevăzut de art.2, alin.0, și pedepsit de art.3, alin.1, din legea nr.312/45, la pedeapsa detențiunii grele pe timp de 20 de ani și degradațiune civică pe timp de 10 ani.

Ordonă confiscarea întregii averi a numitului, cu titlu de despăgubiri în folosul Statului, considerându-se în patrimoniul său toate bunurile înstrăinate după 22 August 1944, precum și acela dobândite pe numele soției sale sau al descendenților săi după data de 6 Septembrie 1940, cu excepția celor ce aceștia au dobândit prin succesiune.

4) Condamnă pe ROMULUS SEISANU, ziarist, de ani 60, cu ultimul domiciliu în București, str.Gral Ghenea nr.8, azi arestat, prezent la darea hotărîrii și asistat în timpul desbaterilor de dna avocat Florica Cosăceanu, pentru crima de dezastrul țării prin săvârșire de crime de război, constând în faptul că în calitate de redactor al cronicii războiului la ziarele "Universul" și "Curentul" și la posturile de radio, s'a pus în slujba hitlerismului și fascismului, contribuind prin activitatea și propaganda ce-a desfășurat-o, la realizarea scopurilor lor politice, cât și la aservirea economică a țării în detrimentul intereselor poporului român, fapt prevăzut de art.2, alin.0, și pedepsit de

Germania și că colaborarea cu Germania este o obligație.

Considerând că aceste fapte astfel constatate în sarcina sa intrunesc în totul crima de dezastrul țării, prin comiterea de crime de războiu prin aceea că a contribuit, cu intenție criminală, la realizarea scopurilor politice ale fascismului și hitlerismului, prin fapte proprii: manifestările sale publicistice de tot felul și îndrumările de propagandă date presei, îndrumări la care a colaborat în calitate de Consilier Ministerial, fapte ce se încadrează în dispozițiunile art.2, punctul o, și sancționate de art.3, alin. 1 și ultim din legea 312/1945, texte pe care Tribunalul le aplică în cauză și care au fost enunțate în ședință publică, urmând ca odată cu pronunțarea pedepsei ce urmează a i se aplica să se ordone și confiscarea averii, în folosul Statului, cu titlu de despăgubiri, în condițiunile alineatului ultim din art.3, al legii 312/1945.

In ce privește pe acuzatul ION DOBRE, zis NICHIFOR CRAINIC.

Având în vedere că din actele aflate în dosarul cauzei cum și dosarele atașate la cercetările întreprinse de dl.Acuzator Public, și anume dosarele Siguranței Generale a Statului, precum și articolele scrise de acest acuzat și apărute în ziarele "Calendarul", "Apărarea Națională", "Sfarmă Piatră" și "Porunca Vremii" se evidențiază activitatea depusă de acest acuzat pe planul propagandistic în favoarea tezei fascisto-hitleriste și dintre care enumărăm următoarele: În toată activitatea sa de publicist, până în anul 1940, acuzatul difuzează prin presă formulele anti-democratice, rasismul, ordinea nouă și "războiul sfânt", otrăvind astfel opinia publică românească spre a o câștiga cauzei hitleriste.

Acuzatul Ion Dobre, zis Nichifor Crainic, profesor și Ministru al Propagandei în guvernul Antonescu, în perioada ~~Mai~~ Ianuarie - Mai 1941, se plasează între propagandiștii și agenții de execuție ai hitlerismului și fascismului din România, confundând cariera sa politică cu cea propagandistică, iar postul de Ministru servindu-i doar ca un mijloc pentru a juca mai bine rolul său de agent executor și militant hitlerist, legat prin gândire de fascism, rămâne permanent un anti-democrat și relevându-se din ce în ce mai perfect filo-german, și face tot ce-i stă în putință pentru a infeuda România politicii naziste.

Astfel se explică faptul că chiar dela apariția fascismului italian și a nazismului german, să aprobe frenetic această apariție, punându-se chiar dela început în slujba lor, prin propaganda dusă

pentru Axa Roma - Berlin, iar la 23 August 1944, odată cu Germanii și ceilalți trădători, părăsește teritoriul național, spre a lupta pe pământ străin împotriva țării.

Activitatea sa până la această dată se evidențiază astfel: până la instaurarea nazismului, acuzatul Ion Dobre zis Nichifor Crainic, militează alături de Goga și Cuza, de care apoi se desparte spre a scoate ziarul "Calendarul", cel mai aprig susținător al hitlerismului și al "Gărzii de Fier" și continuă colaborarea la "Apărarea Națională", "Sfarmă Piatră" și alte publicații de dreapta, apropiindu-se progresiv de legionari, pentruca în 1938 să ajungă co-director al ziarului "Porunca Vremii", alături de Ilie Rădulescu.

Si în toată această activitate a numitului acuzat nu se evidențiază decât aceleași vaste diversiuni germane ce se întâlnesc la toți propagandiștii hitleriști și prin care diversiune se tindea la aservirea totală a României Germaniei hitleriste, de altfel, după cum rezultă și din următorul pasagiu publicat în Revista "Gândirea" nr.2 pag.119 din anul 1941:

"Apropierea de Germania am cerut-o personal cu mulți ani în urmă și în această perspectivă am considerat întotdeauna grupul etnic German din România, ca o punte de aur între noi și Reich".

Tot în revista "Gândirea" nr.7, pag.337 din anul 1941, acesta scrie:

"In Europa de azi se numără pe degete popoarele cărora li s'a dat onoarea de a se rânduî umăr la umăr cu cea mai puternică armată din lume, care este armata lui Adolf Hitler, care s'a înscris în istorie, el redându-ne putința de a lupta".

Având în vedere că fără a mai enumera și alte multe pasagii din articolele ce a mai scris, Tribunalul își face deplina convingere că prin faptele astfel cum sunt expuse mai sus, acuzatul Ion Dobre zis Nichifor Crainic, se face vinovat de crima de dezastrul țării, prevăzută de art.2, punctul o, cum și de aceea care constituie elementele crimei de războiu prevăzută de art.2, punctul j, și pedepsite de art.3, alin.1 și 2 din legea 312/1945, cu aplicațiunea art.101 Cod Penal și a art.3 alin.ultim din legea 312/1945, texte pe care Tribunalul le aplică în cauză și care au fost enunțate în ședință publică, urmând ca odată cu pronunțarea pedepsei ce urmează a i se aplica, să se ordone și confiscarea averii, cu titlu de despăgubiri în folosul Statului, în condițiunile prevăzute de art.3, alin.ultim din legea 312/1945.

622

614
350

In ce priveste pe ultimul acuzat STELIAN POPESCU.

Acest acuzat a avut calitatea de Ministru, apoi proprietar și director al ziarului "Universul", în coloanele cărui, prin inserarea articolelor sale a căutat să creeze opinii, împărțind țara în grupe de cetățeni duși de curentul slovelor la atitudini anti-democratice și nemșofile, opinii care și-au găsit răsnet în proporții vaste, datorită și faptului că ziarul "Universul" era cel mai răspândit cotidian și care i-a prilejuit a întreține cu publicul românesc atmosfera preconizată încă din anul 1918, de când s'a dovedit că acest acuzat este un filo-german și anti-democrat.

În tot timpul războiului, acuzatul Stelian Popescu, cu puterea sa de gazetar, ajutat și de popularitatea ziarului "Universul" a întreținut o opinie favorabilă hitlerismului și fascismului.

La data de 4 Septembrie 1940, primind vestea că Generalul Ion Antonescu va forma guvernul țării, scoate o ediție specială a ziarului "Universul", în care publică sub fotografia acestuia, un articol intitulat: "Iată-l, este Generalul Antonescu, este omul în care de mult Neamul românesc își pusese nădejdea". În acest articol se referea la articolele scrise anterior acestei date, în care se vorbea despre venirea unui om care trebuie să aducă fericire acestui popor. În același timp, acuzatul Stelian Popescu, printr'o scrisoare adresată lui Ion Antonescu, spune: "Am scris atunci - se referea la articolul apărut la data de 4 Septembrie 1940 - cel mai scurt, dar cel mai istoric articol din cariera mea".

Nici la sfârșitul anului 1940, acest acuzat nu uită să se solidarizeze, încăodată, cu omorârea lui Duca și în articolul apărut sub titlul: "Un răspuns", scrie: "Lupta prin presă, începută de "Universul" și sprijinită de tineretul studentesc, care în mare parte a format cadrul și începutul mișcării legionare, a făcut ca ideea națională să triumfe. Ce ar fi fost dacă acum opt ani am fi ascultat și n'am fi dizolvat "Garda de Fier"?", iar într'un alt articol, acuzatul Stelian Popescu se mai exprimă: "Am înțeles și înțelegem și concepția statului totalitar și nevoia unei preze dirijate".

La izbucnirea războiului împotriva Rusiei Sovietice, acuzatul Stelian Popescu jubilează, pentru că România a pornit alături de puternica armată germană, care este purtătoarea spiritului de ordin European, scriind, la data de 26 Iunie 1941, un articol publicat în ziarul "Universul", din care extragem următoarea frază :

251
618

art.3, alin.1, din legea 312/45, la pedeapsa detențiunii grele pe viață și degradațiune civică pe timp de 10 ani.

Ordună confiscarea întregii averi a numitului, cu titlu de despăgubiri, în folosul Statului, considerându-se în patrimoniul său și toate bunurile înstrăinate după 22 August 1944, precum și acelea dobândite pe numele soției sale sau al descendenților săi după data de 6 Septembrie 1940, cu excepția celor care aceștia au dobândit prin succesiune.

Condamnă cu majoritate de 7 voturi - contra 2 voturi arătate în opinie separată, pe ILIE RADULESCU, ziarist și director al ziarului "Porunca Vremii", de ani 46, cu ultimul domiciliu în București, str. Bdul Ferdinand nr.174, arestat, prezent la darea hotărârii și asistat în cursul desbaterilor de dl. avocat Hriste Teodor, pentru crima de dezastrul țării, prin instigare la crime de război, constând în faptul că în calitate de director al ziarului "Porunca Vremii", prin articolele ce a scris, a determinat cu intenție criminală comiterea de către alți criminali de război a ordonării sau desăvârșirii unor acte de teroare și cruzime sau de suprimare asupra populației din teritoriile în care s'a purtat războiul, fapt prevăzut de art.2, alin.d, din legea 312/45; deasemeni a determinat ordonări și săvârșiri de represiuni colective și individuale în scop de persecuție politică sau de motive rasiale asupra populației civile, fapte prevăzute de art.2, alin.e; tot prin propaganda și articolele sale a incitat și determinat pe alții să ordone și să organizeze deplasări și transporturi de persoane în scopul exterminării acestora, fapt prevăzut de art.2, alin.f, din legea 312/45, fapte care au fost determinate și sugerate de Ilie Rădulescu și au fost executate de autprijii masacrelor și cruzimilor dela Odesa, Bogdanovca și Vapniarca, precum și în alte locuri unde în urma campaniei de instigare prin presă, susținută de el, reprezentanții autorităților dictatoriale s'au dedat la faptele prevăzute în textele arătate mai sus; toate aceste fapte stabilite în sarcina sa, sunt prevăzute și pedepsite de art.3, alin.4, comb. cu art.2, alin.d,e, și f, cu aplicațiunea art.120 c.p., pentru care să suferă pedeapsa muncii silnice pe viață și degradațiune civică pe timp de 10 ani; iar pentru crima de dezastrul țării prin săvârșire de crime de război, constând în faptul că în calitate de ziarist și de director al ziarului "Porunca Vremii" s'a pus în slujba hitlerismului și fascismului, contribuind prin activitatea și propaganda ce-a desfășurat-o la realizarea scopurilor lor politice, cât și la

aservirea economică a țării în detrimentul intereselor poporului român, fapt prevăzut de art.2, alin.o, și pedepsit de art.3, alin.1, din legea 312/45, îl condamnă în unanimitate să sufere pedeapsa detențiunii grele pe viață și degradațiune civică pe timp de 10 ani, urmând a executa pedeapsa cea mai gravă, în conformitate cu dispozițiunile art.101 c.p.

Ordonă confiscarea întregii averi a numitului, cu titlu de despăgubiri, în folosul Statului, considerându-se în patrimoniul său și toate bunurile înstrăinate după 22 August 1944, precum și acelea dobândite pe numele soției sale sau al descendenților săi după data de 6 Septembrie 1940, cu excepția celor ce aceștia au dobândit prin succesiune.-

Condamnă pe ILIE POPESCU PRUNDENI, ziarist, de ani 38, cu ultimul domiciliu în București, str.Mitropolitul Iosif nr.1, azi arestat, prezent la darea hotărîrii și asistat în cursul debaterilor de dna avocat Cristina Ciobanu, pentru crima de dezastrul țării prin săvârșire de crime de război, constând în faptul că în calitate de redactor al ziarului "Porunca Vremii" s'a pus în slujba hitlerismului și fascismului, contribuind prin activitatea și propaganda ce-a desfășurat-o la realizarea scopurilor lor politice, cât și la aservirea economică a țării în detrimentul intereselor poporului român, fapt prevăzut de art.2, alin.o. și pedepsit de art.3, alin.1, din legea 312/45, la pedeapsa detențiunii grele pe viață și degradațiunea civică pe timp de 10 ani.-

Ordonă confiscarea întregii averi a numitului, cu titlu de despăgubiri în folosul Statului, considerându-se în patrimoniul său toate bunurile înstrăinate după 22 August 1944, precum și acela dobândite pe numele soției sale sau al descendenților săi după data de 6 Septembrie 1940, cu excepția celor ce aceștia au dobândit prin succesiune.

Condamnă pe ALEXANDRU HODOȘ, ziarist, de ani 51, cu ultimul domiciliu în București, str.Ciprian Porumbescu br.14, în prezent arestat prezent la darea hotărîrii și asistat în cursul debaterilor de dl. avocat Alexandru Ionescu, pentru crima de dezastrul țării prin săvârșire de crime de război, constând în faptul că în calitate de redactor și director al ziarului "Tara Noastră", redactor și director al ziarului "Frontul", redactor al ziarului "Curentul", redactor și director al ziarului "Capitala", subsecretar de stat la Președinția Consiliului de Miniștri în guvernul Goga 1937, și trimis al regimului lui Antonescu în Germania în anul 1942 pentru organizarea serviciului de presă și

propagandă, s'a pus în slujba hitlerismului și fascismului, contribuind, prin activitatea și propaganda sa de ziarist, cât și prin activitatea ce-a desfășurat în misiunile și funcțiunile ce a îndeplinit la realizarea scopurilor politice ale hitlerismului și fascismului în slujba cărora s'a pus, cât și la aservirea economică a țării în detrimentul intereselor poporului român, fapt prevăzut de art.2, alin.0, și pedepsit de art.3, alin.1 din legea 312/45, la pedeapsa detențiunii grele pe timp de 20 de ani și degradațiune civică pe timp de 10 ani.

Ordonă confiscarea întregii averi a numitului, cu titlu de despăgubiri, în folosul Statului, considerându-se în patrimoniul său și toate bunurile înstrăinate după 22 August 1944, precum și acelea dobândite pe numele soției sale sau a descendenților săi după data de 6 Septembrie 1940, cu excepția celor care aceștia au dobândit prin succesiune.

Condamă pe RADU DEMETRESCU-GYR, scriitor și publicist, fost conferențiar universitar, de ani 40, cu ultimul domiciliu în Râmnicul Vâlcea, Sanatoriul Central, azi arestat, prezent la darea hotărârii și asistat în cursul debaterilor de dl.avocat Caliga, pentru crima de dezastrul țării prin săvârșire de crime de război, constând în faptul că, în calitate de autor al imnurilor legionare, de redactor la publicațiile "Buna Vestire", "Universul Literar", "Sentinela" și "Capitala", s'a pus în slujba hitlerismului și fascismului, contribuind prin activitatea și propaganda ziaristică și scriitoricească ce-a desfășurat-o, la realizarea scopurilor lor politice, cât și la aservirea economică a țării în detrimentul intereselor poporului român, fapt prevăzut de art.2, alin.0, și pedepsit de art.3, alin.1, din legea 312/45 la pedeapsa detențiunii riguroase pe timp de 12 ani și degradațiune civică pe timp de 5 ani.

Ordonă confiscarea întregii averi a numitului, cu titlu de despăgubiri, în folosul Statului, considerându-se în patrimoniul său și toate bunurile înstrăinate după 22 August 1944, precum și acelea dobândite pe numele soției sale sau al descendenților ^{săi} după data de 6 Septembrie 1940, cu excepția celor care aceștia au dobândit prin succesiune.

Condamă în lipsă pe GRIGORE MANOILESCU, de 47 ani, cu ultimul domiciliu în București, str.Dr.Kalinderu nr.20, azi dispărut, pentru crima de dezastrul țării prin săvârșire de crime de război, constând în faptul că a părăsit teritoriul național și s'a pus în slujba hitl

621 354 628

rismului și fascismului, primind funcțiunea de Ministru al Propagandei în așa zisul guvern național al lui Horia Sima, în care calitate informează pe hitleriști asupra stărilor din țară, fapt prevăzut de art.2, alin. j, și pedepsit de art.3, alin.2, din legea nr.312/45, la pedeapsa cu moartea, iar pentru crima de dezastrul țării prin săvârșire de crime de război, constând în faptul de a se fi pus în slujba hitlerismului și fascismului, contribuind prin activitatea sa de redactor și director al ziarului legionar "Buna Vestire", cât și prin activitatea sa de desfășurat ca director al institutului româno-german, la realizarea scopurilor lor politice, cât și la aservirea vieții economice a țării în detrimentul poporului român, fapt prevăzut de art.2, alin. o, și pedepsit de art.3, alin.1 din legea 312/45, la pedeapsa detențiunii grele pe viață și degradațiune civică pe timp de 10 ani, urmând a executa pedeapsa cea mai gravă, în conformitate cu dispoz. art.101 C.P.

Ordonă confiscarea întregii averi a numitului, cu titlu de despăgubiri, în folosul Statului, considerându-se în patrimoniul său și toate bunurile înstrăinate după 22 August 1944, precum și acele dobândite pe numele soției sale sau al descendenților săi după data de 6 Septembrie 1940, cu excepția celor care aceștia au dobândit prin succesiune.

Condamnă în lipsă pe GABRIEL BALANESCU, ziarist, de 32 ani, a ultimul domiciliu în București, str.Cpt.Zlătescu nr.25, azi dispărut, pentru crima de dezastrul țării prin săvârșire de crime de război, constând în faptul că, în calitate de redactor la "Buna Vestire" s'a pus în slujba hitlerismului și fascismului, contribuind prin activitatea ziaristică ce-a desfășurat, la realizarea scopurilor lor politice, cât și la aservirea economică a țării în detrimentul intereselor poporului român, fapt prevăzut de art.2, alin. o și pedepsit de art.3, alin.1, din legea 312/45, la pedeapsa detențiunii grele pe viață și degradațiune civică pe timp de 10 ani.

Ordonă confiscarea întregii averi a numitului, cu titlu de despăgubiri, în folosul Statului, considerându-se în patrimoniul său și toate bunurile înstrăinate după 22 August 1944, precum și acele dobândite pe numele soției sale sau al descendenților săi după data de 6 Septembrie 1940, cu excepția celor care aceștia au dobândit prin succesiune.

ii Condamnă în lipsă pe PANTELIMON VIZIRESCU, profesor și publicist de ani 42, cu ultimul domiciliu în București, str. Stelea Spătaru nr. 1, azi dispărut, pentru crima de dezastrul țării prin săvârșire de crime de război, constând în faptul că în calitate de gazetar, publicist, conferențiar, director al revistei "Muncitorul Român", și funcționar la Ministerul Propagandei, s'a pus în slujba hitlerismului și fascismului, contribuind prin activitatea și propaganda ziaristică, publicistică și administrativă pe care a desfășurat-o, la realizarea scopurilor lor politice, cât și la aservirea economică a țării în detrimentul intereselor poporului român, fapt prevăzut de art. 2, alin. o, și pedepsit de art. 3, alin. 1, din legea 312/45, la pedeapsa detențiunii grele pe viață și degradațiune civică pe timp de 10 ani.

Ordonă confiscarea întregii averi a numitului, cu titlu de despăgubiri, în folosul Statului, considerându-se în patrimoniul său și toate bunurile înstrăinate după 22 August 1944, precum și acelea dobândite pe numele soției sale sau al descendenților săi după data de 6 Septembrie 1940, cu excepția celor ce aceștia au dobândit prin succesiune.

ii Condamnă în lipsă pe AUREL COSMA, avocat și publicist, cu ultimul domiciliu în București, azi dispărut, pentru crima de dezastrul țării prin săvârșire de crime de război, constând în faptul că în calitate de publicist, conferențiar și consilier ministerial pe lângă Ministerul Propagandei, s'a pus în slujba hitlerismului și fascismului, contribuind, prin activitatea și propaganda publică, cât și a funcțiunilor ce a îndeplinit, la realizarea scopurilor politice, cât și aservirea economică a țării în detrimentul intereselor poporului român, fapt prevăzut de art. 2, alin. o, și pedepsit de art. 3, alin. 1 din legea 312/45, la pedeapsa detențiunii grele pe viață și degradațiune civică pe timp de 10 ani.

Ordonă confiscarea întregii averi a numitului, cu titlu de despăgubiri, în folosul Statului, considerându-se în patrimoniul său și toate bunurile înstrăinate după 22 August 1944, precum și acelea dobândite pe numele soției sale sau a descendenților săi, după data de 6 Septembrie 1940, cu excepția celor ce aceștia au dobândit prin succesiune.

ii Condamnă pe ION DOBRE, zis NICHIFOR CRAINIC, profesor de muzică, scriitor și ziarist, cu ultimul domiciliu în București, Polona nr. 28, azi dispărut, pentru crima de dezastrul țării,

492-1
623
539

săvârşire de crime de război, constând în faptul că în calitate de redactor şi codirector la "Porunca Vremii", redactor şi director la "Calendarul", redactor şi director la "Sferă Piatră", redactor la "Apărarea Naţională", s'a pus în slujba hitlerismului şi fascismului contribuind prin activitatea şi propaganda publicistică ce a desfăşurat-o, la realizarea scopurilor lor politice, cât şi la eservirea economică a ţării în detrimentul poporului român, fapt prevăzut de art. 2 alin. o, şi pedepsit de art. 3 al. 1, din legea 312/45, să sufere pedeapsa detenţiunii grea pe viaţă şi degradaţiune civică pe timp de 10 ani.

Ordonă confiscarea întregii averi a numitului, cu titlu de despăgubiri, în folosul Statului, considerându-se în patrimoniul său şi toate bunurile înstreinate după 22 August 1944, precum şi cele dobândite pe numele soţiei sale sau al descendenţilor săi, după data de 6 Septembrie 1940, cu excepţia celor care aceştia au dobândit prin succesiune.

14 Condamnă pe STELIAN POPESCU, fost avocat, ziarist, major, ultimul domiciliu în Bucureşti, str. Dionisie Lupu Nr. 10, azi distrus, pentru crima de dezastrul ţării, prin săvârşire de crime de război, constând în faptul că în calitate de director al ziarului "Universul", s'a pus în slujba hitlerismului şi fascismului, contribuind prin activitatea şi propaganda sa publicistică, cât şi prin atitudinea pe care a impus-o ziarului "Universul", cel mai răspândit cotidian românesc, să realizeze scopurile lor politice, cât şi la eservirea economică a ţării în detrimentul intereselor poporului român, fapt prevăzut de art. 2 alin. o, şi pedepsit de art. 3 al. 1 din legea 312/45, să sufere pedeapsa detenţiunii grele pe viaţă şi degradaţiune civică pe timp de 10 ani.

Ordonă confiscarea întregii averi a numitului, cu titlu de despăgubiri, în folosul Statului, considerându-se în patrimoniul său şi toate bunurile înstreinate după 22 August 1944, precum şi cele dobândite pe numele soţiei sale sau al descendenţilor săi, după data de 6 Septembrie 1940, cu excepţia celor care aceştia au dobândit prin succesiune.

Dispune computarea detenţiunii preventive în timpul de executare a pedepsei, în ceea ce priveşte pe acuzaţii: ION DUMITRESCU, DIMITRESCU, ROMULUS DIANU, ALEXANDRU HODOŞ şi RADU DEMETRESCU.

14/11/1944
Către toate instanțele
de judecată

14/11/1944
Această sentință a fost
emită de la Ministerul Justiției
și are. încheiere.
Cpt. [Signature]

[Faint, mostly illegible text from the reverse side of the paper, appearing as bleed-through or ghosting.]